

Domoznanski oddelek
35
TRNOVSKI zvon
2005

KNJIŽNICA IVANA POTRČA PTUJ
COBISS

POŠTNINA PLAČANA PRI POŠTI 2254 TRNOVSKA VAS

Trnovski ZVON

Glasiło Občine Trnovska vas

Trnovski zvon št. 2, letnik V., 20. december 2005

Obudite in prenovite v sebi vse dobro,
to delite z drugimi in
v letu 2006 zaživite v miru, slogi in sreči.

Vam želijo:
podžupan občine, občinska uprava,
občinski svet in uredništvo glasila

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj
Prešernova 33

2250 PTUJ *DOMOŽNANSTVO*

Obiščite spletno stran občine na:
www.trnovska-vas.si

PRAZNIČNI ČAS

Zime nisem imela nikdar pretirano rada. Ampak ko zdaj sedim pri oknu in gledam, kako lepo naletavajo snežinke, moram priznati, da je občutek prav prijeten. Snežinke, tako nemočne, puhaste kot sladkorna pena, se kotalijo po nebu, dokler ne pristanejo na trdnih tleh in tam ostanejo, dokler se ne stopijo. Letošnja zima nas je hitro razveselila s snežno odejo in nam s tem dala občutek, da se bližajo prazniki, ki imajo poseben čar, če je zima res zima, bela in mrzla. Upam le, da bo tako ostalo vse tja do božiča in novega leta. Ta mesec je vsako leto znova nekaj posebnega. Ljudje smo nekako prijaznejši, vzamemo si malce več časa za druge, mogoče se tudi zamislimo

nad svojimi dejanji in svetom, v katerem živimo. Vsako leto znova si zastavimo cilje in obljube, ki jih ponavadi potem sploh ne izpolnimo. Ko se prazniki končajo, nas spet potegne pusta vsakdanost in ves tisti praznični čar ponovno izgine do naslednjega leta. Tako pač je, vsi smo enaki, eni manj drugi bolj, ampak čas, v katerem živimo, je pač takšen, da vsakdo najprej gleda nase in na svoje potrebe. Mislim, da to ni nič napačnega, če s tem ne delamo škode drugim. Kljub temu pa se potrudimo in si vzemimo večkrat čas za tiste, ki nas imajo radi in za tiste, ki jih imamo radi mi. Majhna pozornost in lepa beseda lahko komu prinese več zadovoljstva kot materialne

dobrine, ki danes prevladujejo. Potrudimo se, da bodo letošnji prazniki lepi za vse, za nas in vse tiste okoli nas. Naj vse te utripajoče lučke prinesejo neizmerno srečo in radost v naše domove, bodimo odprti za vse ljudi, ki nas potrebujejo, pomagajmo tistim, ki potrebujejo našo pomoč, in to človeško plat prenesimo v naslednje leto. V uredništvu vsem občankam in občanom želimo lepe praznike, obilo iskric v vaših očeh, še več zadovoljstva na vaših obrazih in uresničitev vseh ciljev, ki si jih boste zastavili ob novem letu. Vesel božič in srečno novo leto 2006.

Romana Breznik

DOPOLNILNA DEJAVNOST NA KMETIJI

Razmišljate, kako bolje iztržiti znanje, naravne danosti, obstoječe pridelke, prostor ali opremo vaše kmetije? Kako ustvariti dodatni dohodek? Morda omogočiti zaposlitev družinskim članom? Izboljšati pestrost ponudbe in povečati možnost prodaje?

Morda je razvoj dopolnilne dejavnosti na kmetiji za vas pravi odgovor.

V nadaljevanju sledijo osnovne informacije o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji. Obenem pa vas vabimo, da izkoristite priložnost in se o vaši konkretni ideji pogovorite s svetovalcem in preverite, kakšne oblike pomoči za njeno uresničitev so vam na razpolago.

Kaj je dopolnilna dejavnost na kmetiji?

Dopolnilna dejavnost na kmetiji je s kmetijstvom oz. gozdarstvom povezana dejavnost, ki se opravlja na kmetiji tako, da omogoča boljše rabo proizvodnih zmogljivosti kmetije ter delovne sile družinskih članov.

Kdo lahko opravlja dopolnilno dejavnost na kmetiji?

Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji je fizična oseba, ki je lastnik, zakupnik ali drugače uporabnik kmetije in se za svoj račun ukvarja s kmetijsko dejavnostjo ter je za to ustrezno usposobljen. Dopolnilno dejavnost lahko torej opravljajo tudi vsi člani družine, ki prebivajo in delajo na kmetiji in niso najeta delovna sila.

Vrste dopolnilnih dejavnosti na kmetiji:

1. predelava kmetijskih pridelkov, medu in čebeljih izdelkov, zelišč, gozdnih sadežev, gob in gozdnih sortimentov,
2. prodaja pridelkov in izdelkov okoliških kmetij na kmetiji,

3. turizem na kmetiji:
 - ♦ gostinska dejavnost,
 - ♦ negostinska dejavnost,
4. dejavnost, povezana s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitve oz. izdelki,
5. pridobivanje in prodaja energije iz obnovljivih virov,
6. storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo, opremo, orodji in živalmi ter oddaja le-teh v najem,
7. izobraževanje na kmetijah, povezano s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo na kmetiji,
8. zbiranje in kompostiranje organskih snovi,
9. ribogojstvo in predelava sladkovodnih rib,
10. aranžiranje ter izdelava vencev, šopkov ipd. iz lastnega cvetja in drugih okrasnih rastlin.

Kakšni so pogoji in omejitve?

Kmetija, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost, mora imeti v lasti najmanj en hektar ali v zakupu najmanj pet hektarjev primerljivih površin.

Za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji mora biti nosilec ustrezno usposobljen, imeti za to ustrezne prostore in izpolnjevati še druge pogoje, ki so odvisni od vrste dejavnosti. Vse dopolnilne dejavnosti so omejene z obsegom ustvarjenega dohodka, nekatere dopolnilne dejavnosti pa tudi s fizičnim obsegom in drugimi pogoji.

Omejitve pri opravljanju dopolnilne dejavnosti

Dohodek iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji v letu 2005 ne sme presegati 4.815.422 SIT oziroma 9.630.843 SIT

za dopolnilne dejavnosti na kmetijah, ki so na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost.

Kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti se šteje celoten dohodek, ustvarjen na kmetiji z opravljanjem dopolnilne dejavnosti, in to ne glede na število vrst dopolnilnih dejavnosti ter število njenih nosilcev.

Kako registrirati oz. priglasiti dopolnilno dejavnost na kmetiji?

Dopolnilno dejavnost na kmetiji je potrebno najprej registrirati pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Po prejetem Potrdilu o registraciji dopolnilne dejavnosti od ministrstva je potrebno še **na upravni enoti** pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

Ko vam na upravni enoti izdajo dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, morate dejavnost priglasiti še **na davčnem uradu**.

Če se nameravate ukvarjati s predelavo živil živalskega izvora, morate pred začetkom opravljanja dejavnosti vložiti vlogo na območni urad **VURS** in navesti vrsto dejavnosti, s katero se želite ukvarjati.

Obveznosti po registraciji dopolnilne dejavnosti

Izvajanje dopolnilne dejavnosti je tako kot vsaka druga dejavnost povezana s plačilom davka. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora plačati davek na »ostanek dohodka«, ki se izračuna tako, da od prihodkov odšteje odhodke, na tako dobljeni »ostanek dohodka« (dobiček) plača nosilec dopolnilne dejavnosti 25 % davka (dohodnina, odstotek po trenutno veljavni zakonodaji).

Možnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja

Nosilec dopolnine dejavnosti je lahko pokojninsko in invalidsko zavarovan kot kmet. V tem primeru placuje prispevke iz pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja.

Finančna pomoč za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah

1. Finančno pomoč za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah je možno pridobiti iz sredstev strukturnih skladov, konkretno iz Ukrepa 3.3. Diverzifikacija kmetijskih dejavnosti in dejavnosti, ki so blizu kmetijstvu (alternativni dohodkovni viri). Sredstva se dodeljujejo preko Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja na osnovi javnih razpisov.

2. Posojila Javnega sklada RS za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja za osnovne in dopolnilne dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih.

3. Nosilec dopolnilne dejavnosti lahko koristi finančna sredstva, ki jih nudijo lokalne skupnosti za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetiji. Lokalne skupnosti enkrat letno objavijo razpis, v katerem pozovejo, naj se vsi, ki želijo koristiti ta sredstva, prijavijo na razpis. Ob prijavi na javni razpis morajo prijavitelji izpolnjevati

pogoje, ki so navedeni v razpisu. Pogoji se od občine do občine razlikujejo, zato jih ne moremo specificirati.

4. Vse sedaj obstoječe možnosti sofinanciranja razvoja dopolnilnih dejavnosti se bodo OD leta 2007 naprej financirale iz evropskih sredstev iz programov leader. Če želite pridobiti sredstva iz teh program, mora biti vaš predlog oz. želja glede dopolnilne dejavnosti zapisana v razvojem programu podeželja.

ZATO VAS VLJUDNO VABIMO, DA IZPOLNITE VPRAŠALNIK, KI STE GA PRED ČASOM PREJELI PO POŠTI, IN GA VRNETE NA OBČINO. VSE, KI BODO ODDALI VPRAŠALNIKE, BOMO POVABILI NA RAZGOVOR, DA BOMO VAŠO IDEJO VPISALI V RAZVOJNI PROGRAM PODEŽELJA, KI JE V TEM TRENUTKU V PRIPRAVI.

Dodatne informacije o dopolnilnih dejavnostih in pripravi razvojnega programa podeželja:

- ♦ Center Vita, zavod za razvoj podeželja, Panonska 5, Maribor (tel. 02 460 50 80),
- ♦ na občinah pri kontaktnih

osebah:

OBČINA Benedikt, DARJA ZEMLJINA,
OBČINA Cerkevjak, METKA SIMONIČ,
OBČINA Destrnik, METKA KAJZER, OBČINA Duplek, FRANC BEBER,
OBČINA Juršinci, IGOR KETIŠ,
OBČINA Miklavž, VERICA MOM, Mesta občina Maribor, PETRA KLARIČ,
OBČINA Selnica ob Dravi, KRISTINA KMETEC,
OBČINA Starše, CVETKA MOHORKO,
OBČINA Sv. Ana, ANITA ROJKO,
OBČINA Sveti Andraž v Slovenskih goricah, FRANCI KREPŠA,
OBČINA Trnovska vas, IRENA POLIČ.

V naslednji številki glasila bodo podrobneje opisani pogoji, načini vodenja poslovnih knjig in zahteve glede ustrezne usposobljenosti.

PRIPRAVILA:

DELOVNA SKUPINA
ZA PRIPRAVO SKUPNEGA RPP

OBVESTILO

Z uredbo Vlade RS, Uradni list št. 106/2005 z dne 25. 11. 2005, je za zadnjega lastnika oddaja motornega vozila v razgradnjo od 1. 12. 2005 dalje BREZPLAČNA za vsa vozila, ki so bila in so še registrirana v Republiki Sloveniji.

KAKO RAVNATI IN IZVESTI POSTOPEK?

Svoje vozilo, ki ga zaradi izrabljenosti ne želite več imeti, lahko BREZPLAČNO oddate izvajalcu Gospodarske javne službe - GJS, WOLF SKAKOVCI, d. o. o., ali na njegovem najbližjem pooblaščenem prevzemnem mestu, kjer boste prejeli potrdilo o razgradnji. Na podlagi potrdila pri prijavnoodjavni službi svoje vozilo odjavite iz prometa in evidence registriranih vozil v Republiki Sloveniji.

Če ste svoje vozilo že odjavili iz prometa in ga želite oddati, nimate pa možnosti, da vozilo dostavite na prevzemno mesto, ker ni vozno, o tem obvestite kontaktno osebo,

Milenko Horvat na NAŠI OBČINI, telefon (02) 757 95 10, ki bo skupaj z izvajalcem GJS, WOLF SKAKOVCI, d. o. o., organizirala BREZPLAČNI prevzem in odvoz vozila z vašega dvorišča. Ob izročitvi vozila morate izročiti prometno dovoljenje in/ali Izjavo o lokaciji. Prometno dovoljenje in Potrdilo o razgradnji boste prejeli naknadno, po pošti, na dom BREZPLAČNO.

Vozilo, za katerega ni mogoče ugotoviti vseh podatkov, ker nimate prometnega dovoljenja, želite pa ga oddati, prav tako prijavite na naši občini pri v prejšnjem odstavku navedeni kontaktni osebi. Tudi ta vozila bo izvajalec, GJS, odstranil BREZPLAČNO kot »stara bremena« po predhodni potrditvi našega naročila od Ministrstva za okolje. Za ta vozila se ne izdaja potrdilo o razgradnji, ampak evidenčni list o odstranitvi odpadkov, ki ga izvajalec, GJS, potrdi občini.

DA SE BOSTE IZOGNILI POZNEJŠIM ZAPLETOM

Izkušnje kažejo, da se pojavljajo na javni površini vozila, od koder se po odredbi pristojnih organov odstranijo na stroške zadnjega lastnika, zato ...

... VOZIL NE ODDAJAJTE NIKOMUR DRUGEMU KOT POOBLAŠČENEMU IZVAJALCU, GJS, WOLF SKAKOVCI, d. o. o., ali njegovim pooblaščenim prevzemnim mestom, kjer prejmete državno potrdilo o razgradnji (Potrdilo mora imeti v glavi grb Republike Slovenije in logotip Državne GJS).

Vse dodatne informacije dobite na naši občini pri Milenki Horvat, telefon. št. (02) 757 95 10 ali pri izvajalcu GJS, WOLF SKAKOVCI, d. o. o., telefon. št. (02) 540 91 00.

Podžupan Občine Trnovska vas:
Franc Pukšič, dipl. inž. str., l.r.

VIC

BOKSAR

"Slišala sem, da si se poročila z boksarjem? Kakšen pa je?"
"Ne znam ga opisati ker po vsaki tekmi pride drugačen domov."

Z NOVIM TRENERJEM TEČEMO HITREJE

(Odgovor na članek, objavljen v Večeru »Že 34 let tečem za ekipo Trnovske vasi«)

Spoštovane občanke in občani! Leto teče h koncu in naša dolžnost je, da vas seznanimo z delom Občinskega sveta in dogodkih, ki so zaznamovali letošnje leto. Dogodek stoletja je prav gotovo odprtje nove šole, telovadnice in vrtca, slednji bo pričel delovati v prvem četrtletju prihodnjega leta. Nekoliko manj pomemben dogodek je odstop župana, g. Karla Vurcerja. Mislimo, da je treba v zvezi s tem nekaj stvari pojasniti, saj je med občani veliko neresnic in napačnih informacij.

Zakaj gre? Občino Trnovska vas je povabila k sodelovanju Agencija za nizko- in srednjeradioaktivne odpadke 1. 12. 2004. Omenjeno povabilo je g. župan skrival v svojem predalu, ne da bi o tem obvestil Občinski svet, vse do marca 2005. Člani občinskega sveta smo za povabilo izvedeli šele iz medijev. Medtem so občinski sveti drugih občin razpravljali in imeli dovolj časa za tehten premislek in v tem zvezi možnost sprejeti ustrezne sklepe (nekaj se jih je tudi odzvalo vabilu NSRAO). Člani občinskega sveta Trnovske vasi smo zato zahtevali takojšen sklic seje s točko: Obravnava povabila k sodelovanju v postopku prostorskega umeščanja odlagališča NSRAO skladno s Pravilnikom priprave državnega lokacijskega načrta za odlagališče nizko- in srednjeradioaktivnih odpadkov (NSRAO). Seja občinskega sveta je bila sklicana šele 29. 3. 2005, to je dan pred zaključenim rokom za oddajo prijave. O tej točki dnevnega reda je Občinski svet na seji temeljito razpravljal in se na podlagi razpoložljivih informacij soglasno odločil in sprejel sklep, da se Občina Trnovska vas prijavi na razpis pri Agenciji za NSARO. V zapisanem sklepu je bilo posebej poudarjeno, da bodo vsi nadaljnji koraki narejeni s soglasjem občanov občine Trnovska vas. Člani občinskega sveta nismo imeli nobenega slabega namena, temveč nasprotno, želeli smo pridobiti določena finančna sredstva. Prav tako je v gradivu, ki ga je prejel župan, jasno in nedvoumno zapisano, da prijava sama še ne pomeni ničesar. Temelj za nadaljnjo odločanje in umeščanje NSARO so geotermalne analize in javnomnenjske raziskave, ki bi trajale predvidoma tri leta, seveda če bi naša občina prišla v izbor treh najprimernejših lokacij. Po podatkih agencije, ki nas še vedno vabi k sodelovanju, je bila predlagana lokacija relativno primerna. V kolikor bi občina prišla v ožji izbor treh občin, bi zaradi omejene rabe zemljišča prejemale odškodnino 56 milijonov tolarjev na leto (3 leta * 56 mio = 168 mio). Izračunali smo, da bi s tem denarjem lahko posodobili vse

makadamske ceste v občini, ki bodo sedaj na svojo priložnost čakale še veliko let. Škoda, ki je nastala zaradi peščice ljudi, ki so jo zavedli župan in posamezniki, ki so projektu nasprotovali v večini zaradi osebnih interesov, tako ni majhna. Dejstvo je, da bi občina morala razpisati referendum že po veljavni zakonodaji, če bi bila predlagana lokacija primerna. Na referendumu bi se občani demokratično odločali sami ali o nadaljnjem postopku umeščanja NSARO na območju občine oziroma ali takojšnji ustavitvi vseh aktivnosti. Referendumsko izražena volja občanov bi bila za Občinski svet zavezujoča in bi jo v svojih sklepih tudi upošteval.

Vsi se spominjamo aprila, ko je bil v vseh medijih glavna atrakcija trnovski župan. V intervjujih je vedno rad povedal, kako neposlušen občinski svet ima ob sebi. Prepričani smo, da si gospod župan v svojem županovanju ni prebral Statuta občine Trnovska vas (ali ga je prebral zelo površno), saj v 14. členu jasno piše: »Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.« Občinski svet torej sprejema sklepe, ki jih župan mora spoštovati, če niso protustavni ali nezakoniti, česar pa seveda v tem primeru ni bilo.

Ko je župan ugotovil, da ne more omajati članov občinskega sveta, je iz obupa v zgodnjih jutranjih urah 20. 4. 2005 na kukavičji način pospravil svojo pisarno in na mizi pustil svoj nepreklicni odstop. Treba je povedati, da je v preteklosti že večkrat grozil s svojim odstopom, tako da tokrat nismo bili niti malo presenečeni. Za 22. 4. 2005 je bila sklicana tretja izredna seja sveta, ki jo je sklical še takratni župan g. Vurcer. Na njej se je med ostalimi točkami dnevnega reda razpravljalo tudi o nepreklicnem odstopu g. župana. Po kratki razpravi je občinski svet sprejel ugotovitveni sklep, da z 22. 4. 2005 preneha mandat županu g. Karlu Vurcerju. V eni izmed naslednjih točk dnevnega reda, je občinski svet sprejel sklep o prekinitvi vseh aktivnosti Agencije za NSARO v občini Trnovska vas.

Že isti dan je vse funkcije vodenja občine prevzel podžupan g. Franc Pukšič. S svojimi sposobnostmi, izkušnjami iz gospodarstva in trdim delom ter z dobrim sodelovanjem članov občinskega sveta je bila v kratkem času razvidno, da zaradi odstopa prejšnjega župana ne bo prišlo do nikakršnih zastojev v poslovanju občine. Nasprotno! Po skrajšanem postopku smo pričeli iskati finančna sredstva za dodatne investicije, ki v proračunu niso bila zagotovljena. Občinski trg smo tako olepšali z asfaltno prevleko pred cerkvijo, uredili in asfaltirali pločnik od središča občine do šole, poskrbeli za večjo varnost

otrok z izgraditvijo in asfaltiranjem pločnika od kmetijske zadruge do športnega parka. Za našete projekte v proračunu ni bilo zagotovljenih sredstev, danes so projekti zaključeni in tudi finančno pokriti. Prav tako je za ves kraj pomembno dvanajstmesečno predčasno končanje projekta izgradnje osnovne šole, telovadnice in vrtca. Še bolj pomembna kot predčasna izgradnja pa je zagotovitev denarja z ugodnimi podpisi pogodb, ki so rezultat uspešnih pogajanj, ki jih je prav tako vodil podžupan g. Pukšič. Člani občinskega sveta smo ves čas podpirali in spodbujali podžupana pri napornih usklajevalnih sestankih in sejah, ki so na koncu vendarle prinesle ugodne rešitve, ki so med drugim tudi zagotovile vso notranjo opremo za osnovno šolo in telovadnico. Člani občinskega sveta smo trdno prepričani, da pod vodstvom nekdanjega župana vsega tega ne bi bilo, kajti njegove odločitve so bile zmeraj nepredvidljive in mlačne. Tako bi dokončana osnovna šola brez opreme verjetno čakala prihodnjo jesen.

Za bližnjo prihodnost že potekajo obsežni pogovori z različnimi investitorji, ki ob pomoči zunanjih sodelavcev pripravljajo pomembne razvojne korake v storitveni dejavnosti in infrastrukturi. Prav tako je podžupanu g. Pukšiču uspelo navezati pomembne stike z različnimi investitorji, ki proučujejo možnosti novih investicij v naši občini. Nove investicije pa pomenijo razvoj kraja, možnost zaposlitve in zaslužka v svojem kraju.

Za trenutek se še povrnemo nazaj, k 22. 4. 2005, ko je občinski svet razrešil župana občine Trnovska vas g. Karla Vurcerja. S to odločitvijo se g. Karl ni strinjal, saj je trdil, da je sklep nezakonit. Zato je na sklep 5. 5. 2005 vložil pritožbo na Upravno sodišče na oddelku v Mariboru. Dne 18. 10. 2005 je Upravno sodišče v Mariboru o tej pritožbi razsojalo in ugotovilo, da v postopku ni bilo nobenih nepravilnosti Občinskega sveta in je pritožbo g. Vurcerja zavrnilo kot neutemeljeno. To pomeni, da je tožena stranka (občinski svet) ravnal v skladu s Statutom občine in ostalo sprejeto zakonodajo v državi. Ta sklep g. Karla Vurcerja ni omajal, kajti v sosednjih občinah se še vedno predstavlja kot župan občine Trnovska vas. To nam dokazuje, kako je za g. Karla Vurcerja pomembna čast in slava ne glede na njegove gospodarske (ne)sposobnosti. Niti zavrnitev odločbe sodišča g. Vurcerja pravno ni prepričala, da je do pravnomočnosti višjestopenjskega sodišča (če bo do tega sploh prišlo) popolnoma navaden občan Trnovske vasi.

S temi informacijami smo želeli osvetliti tudi drugo, manj znano in občanom prikrto stran dogodkov, ki so se v letošnjem letu

odvijali v naši občini in zaznamovali kraj in čas, v katerem živimo. Na račun Občinskega sveta je bilo v preteklosti izlize veliko gnojnice, presodite sami, ali je bilo to upravičeno! V prihodnje več ne želimo pisati takšnih člankov ali polemizirati s posamezniki, razen če bomo v to ponovno prisiljeni.

Ob koncu leta želimo vsem občanom Trnovske vasi vesele božične praznike, veliko uspehov v osebnem življenju, uspešno poslovno leto in veliko prijetnih trenutkov z vašimi najbližjimi v letu 2006.

Člani Občinskega sveta Trnovske vasi

7. občinski praznik in 220 let šolstva ODPRTJE NOVE ŠOLE, VRTCA IN TELOVADNICE

Pomembni dogodki se v zgodovino zapišejo z velikimi črkami, pa naj bo to dogodek posameznika, množice oz. skupine ljudi, naroda, morda celega človeštva. Lahko je to droben dogodek, ko otrok svoji mami reče, da jo ima rad. Čeprav je majhen, ima neprecenljivo vrednost. Lahko pa je to velik dogodek, ki je povezan z večjo skupino ljudi, dogodek, ki prinaša še več pozitivnih in prepotrebni možnosti. In takšen dogodek, ki se je v zgodovino občine Trnovska vas zapisal z velikimi črkami in še bolj na široko odprl vrata učenosti, se je zgodil v soboto, 29. oktobra 2005. Prav na ta dan se je v sklopu praznovanja 7. občinskega praznika občine Trnovska vas in 220 let šolstva odvijal zgodovinski trenutek odprtje nove šole, vrtca in telovadnice.

Osrednja prireditve s kulturnim programom se je pričela ob 11. uri v novi telovadnici z odigrano slovensko himno Pihalnega orkestra MOL iz Lenarta. Sledil je govor podžupana g. Franca Pukšiča. Ta je pozdravil vse zbrane goste in domačine. Predstavil je novo šolo, vrtec in telovadnico ter podal pregled dela v občini. Kot častni gost je nato spregovoril minister za šolstvo in šport RS, g. Milan Zver. Za njim sta spregovorila še ravnatelj JVIŽ Destrnik-Trnovska vas g. Drago Skurjeni in vodja podružnične šole Trnovska vas ga. Angela Fras.

Sledila je podelitev občinskih priznanj za leto 2005. Prvo priznanje je prejela ga. Mara Pelcl, dolgoletna učiteljica v Trnovski vasi. Občinsko priznanje za leto 2005 je prejela tudi podružnična OŠ Trnovska vas za 220 let organiziranega pouka in izobraževanja otrok v kraju. Priznanje je prevzela vodja podružnične šole ga. Angela Fras. Priznanje in pohvalo za odličen uspeh vseh osem let osnovne šole sta prejela Dušanka Škamlec in David Pukšič. Vsa

priznanja je podelil podžupan, g. Franci Pukšič, skupaj s svetnikoma, g. Srečkom Pukšičem in g. Manfredom Jakopom. Vsi trije so podelili zahvale določenim posameznikom in podjetjem, ki so veliko pripomogli pri izgradnji nove šole, vrtca in telovadnice.

V nadaljevanju je poleg ustne zahvale donatorjem sledila beseda gostov. V imenu vseh županov in v svojem imenu je vse zbrane pozdravil in nagovoril poslanec DZ in župan občine Destrnik g. Franc Pukšič. Sledil je govor župana v odstopu, g. Karla Vurcerja. Svojo zahvalo za prejeto priznanje in dogodka iz učiteljskih dni je izrekla tudi dobitnica občinskega priznanja za leto 2005, ga. Mara Pelcl. Zbrane je pozdravila tudi ravnateljica OŠ Mladika Ptuj, ga. Sonja Purgaj.

Sledil je kulturni program v izvedbi učencev šole, ljudskih pevcev KD Trnovska vas, violinistk Ane Vurcer in Polone Kapun ter članov KD Muršec Živkov. Idejno zamisel kulturnega programa je podala šolska pedagoginja ga. Tina Vrhovšek ob pomoči učiteljic. Nastopajoči so nas v kulturnem programu popeljali skozi celotno zgodovino šolstva pri nas. Od Marije Terezije, preko pomembnevanja, časa maršala Tita in pionirčkov do sodobnega časa. Vmes sta se nam predstavila domačina, Jožef Muršec in Jakob Gomilšak, ki sta ju upodobila Matjaž Kramberger in Roman Maguš. Pevci KD Trnovska vas pa so zapeli pesem Trnovski zvon.

Čudovit kulturni program je marsikomu privabil nasmeh na obraz in solze v oči, solze, ki so združevale spomine na preteklost (lepe in manj lepe) ter veselje, ki jo prinaša prihodnost novo šolo, vrtec in telovadnico.

Sledil je najpomembnejši dogodek tega dne prerez traku nove šole, vrtca in telovadnice. Po blagoslovitvi nove šolske stavbe, ki jo je opravil domači župnik Jožef Rajner skupaj s patrom dr. Slavkom Krajncem in markovskim župnikom so trak prerezali minister Milan Zver, podžupan Franc Pukšič, ravnatelj Drago Skurjeni in vodja podružnične šole Angela Fras. Po slavnostnem dogodku so vsi navzoči imeli možnost ogledati si celotno šolsko zgradbo. Dogajanje se je preselilo na športno igrišče v za ta namen postavljen šotor, kjer je sledila pogostitev vseh zbranih. Praznovanje ob odprtju nove šole, vrtca in telovadnice, 7. občinskega praznika ter 220 let šolstva se je nadaljevalo ob prijetni glasbi in dobri postrežbi ves popoldan in večer.

Praznovanje občinskega praznika je še posebej namenjeno domačinom, občanom. Žal pa velikokrat lahko opazimo, da postajamo ljudje vse bolj zapečkarji. Ko se nam nekaj ponuja, izkoristimo to v polni meri, ne le delno, to, kar je v največji meri pripravljeno za nas, moramo znati tudi ceniti in poplačati trud ter delo. Naj družjenje ne izgubi svoje vrednosti!

Barbara Drumlič

Svečana otvoritev šole
Foto: Manfred Jakop

OŠ DESTRNİK TRNOVSKA VAS

Neizmerno smo zadovoljni in srečni, ker smo se preselili v nov domek. Prvi dan smo še posebej slovesno pričakali šolarje vsi delavci šole. Po pozdravnem nagovoru

ravnatelja in vodje podružnice so se otroci namesto s torbo odpravili v razrede s tortico. Tako sladko smo začeli domovanje v novih prostorih. Dogovorili smo se, da se

bomo trudili hraniti urejeno okolje. Nova znanja bomo izkoristili za dobro počutje, zdravo življenje in doseganje številnih ciljev.

Naj se nas dotaknejo praznični decembrski dnevi, da bomo več časa z našimi najmlajšimi. Naj bo dovolj ljubezni in topline, iskrene prijaznosti, izrečenih želja, ki se bodo uresničevale v letu 2006.

Angela Fras

VIC

Kakšna je razlika med šolo in norišnico?

V norišnici imajo vsaj osebje zdravo!

Upamo, da se bomo veliko naučili v tej šoli

SLOVENSKE GORICE POJEJO IN PLEŠEJO

Spet je potekala tradicionalna prireditev, ki so jo biški gasilci pripravili v soboto, 22. oktobra, v sklopu prireditev ob 130-letnici PGD Biš v dvorani Kulturnega doma v Trnovski vasi. Večer ljudskih pesmi in godcev je bil posvečen rojaku in ustanovitelju gasilskega društva Biš, dr. Jožefu Muršcu.

povedal pa je tudi, da je znal na pamet prav vsa imena živali. Vsi nastopajoči so dobili med, ki ga je s

pomočjo svojih pridnih čebel pridelal Danilo Muršec.

Matjaž Kramberger

Navzoče je pozdravil podžupan občine Trnovska vas Franc Pukšič, ki je med drugim dejal, da je prav druženje ob tako prijetnih trenutkih tisto, kar nas povezuje. Pred tem sta podžupan in predsednik PGD Biš Edi Petrič položila venec k spomeniku dr. Jožefa Muršca na pokopališču v Trnovski vasi.

Zvrstilo se je lepo število nastopajočih. Predstavili so se nam Stari prijatelji iz Kicarja, domači ljudski pevci KD Trnovska vas, Klapovuhi iz Benedikta, ljudske pevke od Sv. Tomaža, ljudski pevci in godci Gorički lajkoši ter ljudske pevke Urbančanke.

Kdor je pozorno prisluhnil besedilom in melodijam, je kmalu ugotovil, da so prav takšne kakor naše življenje; vzponi in padci, veselje in žalost, jok in smeh, svetloba in tema.

»Zdravje, ljubezen vse dni, to naše srce vam želi«, je bilo slišati. Nekdo nam je zapel, da je revež ta, ki žensko ima, ki zmeraj nad njim godrnja. Odmevalo je tudi »Nocoj je ena luštna noč« pa tudi o deklici, ki pere srajčki dve, je bilo slišati.

Med nastopajočimi je bil tudi Anton Krajnc iz Ločiča, ki je nekoč služboval kot ločki »barovčin« in vaški pastir na ločki gmajni. Izvedeli smo, da je pasel živino od aprila do martinovega, se preživljal od darov,

Vse diši po pečenih kostanjih in moštu
Foto: Manfred Jakop

BOLFENŠKO ŽEGNANJE

Zadnja nedelja v oktobru je že dolgo praznik za našo župnijo, saj se na ta dan spominjamo posvetitve naše farne cerkve, hkrati pa tudi zavetnika naše župnije sv. Bolfenka. Ob 11. uri se je začela slovesna sveta maša, med katero je bil blagoslovljen obnovljen kip sv. Bolfenka nad tabernakljem. Sv. mašo je vodil pater dr. Slavko Krajnc ob somaševanju domačega

župnika prodekana Jožeta Rajnarja. Po končani sv. maši je bila slovesna blagoslovitev obnovljenega Konstantinovega križa ob novozgrajeni šoli, nazadnje pa blagoslovitev misijonskega križa ob cerkvi. Po zaključku uradnega dela je sledila pogostitev z domačim moštom, ki sta ga letos iz skupnega sode točila podžupan

Franc Pukšič in domači gospod župnik. Za dobro pecivo in kruh je poskrbel aktiv kmečkih žena.

Pohvaliti moramo občino Trnovska vas. Sramotno bi namreč bilo, če bi postavili le novo šolo, križ, ki že od začetka prejšnjega stoletja krasi središče naše občine, pa bi podrl in ga ne bi obnovili. Tako je opaziti, da nam ni vseeno za kulturno dediščino in naše skupne religiozne korenine, poleg tega pa se obnovljeni križ arhitekturno lepo zliva z okolico šole in nam je lahko v ponos.

Matjaž Kramberger

MISEL

Razlika med znanjem in bogastvom je, da znanje varuje nas, medtem ko moramo bogastvo varovati mi, in da znanje z uporabo raste, bogastva pa je vse manj.

Žegnanje križa pri šoli
Foto: Matjaž Kramberger

ŠPORTNI OKTOBER 2005

Čas neizmerno beži in nemalokrat se zgodi, da skoraj ne moremo verjeti, da lahko tako hitro mine eno leto. Pogosto so še v nas živi dogodki iz prejšnjega leta, a glej ga zlomka, minilo je tistih 365 dni in znova smo pred (ne)znanimi izzivi, dogodki, prireditvami. Tudi to leto je bil kar naenkrat oktober, ki nam zmeraj ponuja, seveda s pomočjo in vztrajnostjo ŠD Kenguru, kar lepo število športnih in družabnih prireditev.

Letošnji Športni oktober 2005 se je pričel že drugi dan v oktobru, torej v nedeljo, 2. 10. 2005, s Kengurjevimi »streetball« turnirjem. Ta se je odvijal na športnem igrišču v Trnovski vasi. Čeprav je tekmovalcem ob koncu malce zagodel dež, so se kljub temu borili do konca in tako je prvo mesto osvojila ekipa Ljudski vrt s Ptuja, druga je bila ekipa Maguški, tretji pa so bili Hektorji.

Športni oktober 2005 je prinesel tudi nekaj novosti in sprememb. Tako se je bilo možno prvič pomeriti v družabnih igrah. Turnir v kartanju (igranje »šnopsa«) in v igri štiri v vrsto je potekal v soboto, 8. 10. 2005, v KD Trnovska vas. Igranje šnopsa je potekalo v parih; najmočnejša sta bila Nena Pukšič in Aleš Majerič, tik za njima, na drugo mesto, sta se uvrstila Vili Lovrenčič in Roki Pernat, tretje mesto pa je pripadlo Matjažu Krambergerju in Borisu Pukšiču. V igri štiri v vrsto je prvo mesto osvojil Domen Kim, drugo pa Rasto Kim.

Naslednji dan, v nedeljo, 9. 10. 2005, je bilo na sporedu kolesarjenje oz. prireditve Vsi na picikl, kdor noče biti kripl. Po zdaj že vsem znani poti s štartom v Trnovski vasi so se kolesarji odpeljali cilju naproti. Tega je prvi osvojil Gregor Kos, drugi se je skozi ciljno črto zapeljal Franci Pukšič, kot tretji pa je na cilj prikolesaril Dejan Vajdič.

Zmagovalci kolesarjenja
Foto: Jože Somen

Zmeraj zelo dobro obiskana prireditve v sklopu športnega oktobra, turnir v pikadu, se je letos odvijala v soboto, 15. 10. 2005, v okrepevalnici Siva čaplja. Lepo število tekmovalcev, obiskovalcev in odlično vzdušje je pripomoglo k zelo dobro izpeljani prireditvi. Zmage se je tokrat, po kar lepem številu dvobojev, veselil Franci Pukšič, drugo mesto je pripadlo Janiju Čehu, tretje pa Benjaminu Vrščiču. V metanju pikada so se pomerile tudi ženske. Med njimi je bila najuspešnejša Katja Nežmah, druga je bila Doroteja Topolovec, tretje mesto pa si je priigrala Svetlana Markovič.

V soboto, 22. 10. 2005, so se zagreti

tekmovalci zbrali, da se pomerijo v teku okrog jezer v Bišu. Prvo mesto v moški konkurenci si je pritekel Zvonko Horvat, drugi je bil Ivan Štebih iz Gočove, tretji pa Roman Maguša. V ženski konkurenci je bila najhitrejša Svetlana Markovič, drugo mesto pa je osvojila Martina Muršec. Športni oktober 2005 se je zaključil v nedeljo, 23. 10. 2005, na športnem igrišču v Trnovski vasi, in sicer v igranju hokeja na rolerjih. V zelo zanimivi in atraktivni igri je prvo mesto osvojila ekipa, ki so jo sestavljali: Vili Lovrenčič, Tomaž Šalamun, Marko Požegar in Nataša Breznik. Druga je bila ekipa v postavi: Uroš Majerič, Mitja Sušnik, Miloš Kocbek in

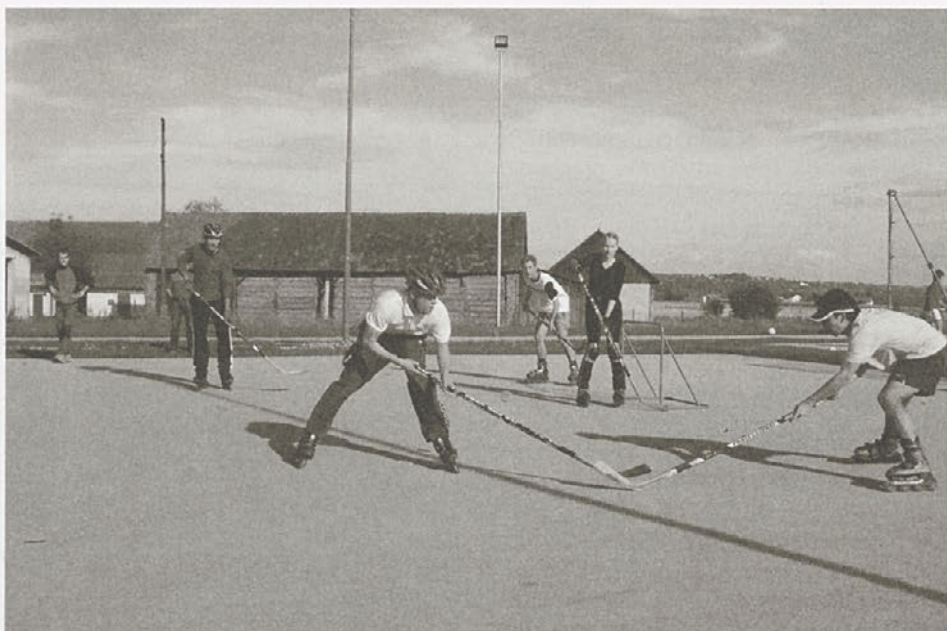
Suzana Sušnik. Tretje mesto si je priborila ekipa, ki so jo sestavljali: Franci Pukšič, Boris Pukšič, Jože Šomen in Mirjana Drumlič. Četrto mesto pa je zasedla ekipa v postavi: Matej Muršec, Egon Pavalec, Lea Horvat, Sašo Arnuga in Zvonko Horvat.

In mesec je minil; bilo je zanimivo, atraktivno, športno, družabno in še bi lahko naštevali. In znova smo na začetku našega prispevka. A ostane nam veselje in pričakovanje, da bo kmalu spet oktober športni oktober.

Barbara Drumlič

VIC

"Kako bi lahko imenovali otroka nune in policista?"
"Bog in batina!"

Tukaj je šlo zares!
Foto: Barbara Drumlič

LOVSKA DRUŽINA TRNOVSKA VAS V LETU 2005

Člani zelene bratovščine dajemo ob drugih dejavnostih velik poudarek lovski, saj zraven lova, ki je usklajen z zakonom o lovu in v skladu z navodili Zavoda za gozdove ter Zveze lovskih družin skrbimo za ohranjanje narave ter v njej živeče divjadi. Predvsem skrbimo za krmne njive in krmljenje prav sedaj, ko so za divjad težji zimski pogoji. Prepričani smo, da se sleherni občan zaveda, da je treba naravo ohranjati, saj človek izvira iz narave. Zemlja ohranja življenje. Sonce daje luč. Drevje daje kisik. Voda gasi našo žejo in zrak nam pomaga živeti. Kako je mogoče, da človek, ki je ustvarjen iz petih elementov in se z njimi hrani, teh ne spoštuje dovolj? Ker človek izhaja iz narave in ga je ta tudi vzgojila, bi moral slediti naravnim zgledom. Živali in drevesa se ravna po naravnih zakonih in živijo vzorno življenje. Drevesa vsrkavajo strupeni ogljikov dioksid in dajejo življenjsko pomembni kisik. Tudi živali opravljajo svojo dolžnost

in na številne načine pomagajo človeku. Toda človek v mnogih primerih ne živi v skladu z naravnimi in človeškimi vrednotami. Zato je prav, da se vsi zavedamo, da pripadamo naravi, z njo upravljamo, a smo jo dolžni spoštovati in ohranjati. Lovci Lovske družine Trnovska vas smo v tem letu imeli kar precej aktivnosti. Že v začetku leta smo sprejeli program dela in aktivnosti, ki smo ga uspešno realizirali. Tako smo na športnem področju organizirali veliko strelsko tekmovanje na svojem novem strelišču v Trnovski vasi. Strelska ekipa in tudi posamezniki so bili uspešni tudi na raznih meddružinskih tekmovanjih širom po Sloveniji. Izvedli smo tudi strelsko tekmovanje za občinski pokal.

Kot vsako leto smo tudi letos organizirali mašo v spomin na naše pokojne tovariše in zavetnika lovcev sv. Huberta ter srečanje z občani. Prav tako smo organizirali srečanje z lovci sosednjih lovskih družin.

Ocenjujemo, da smo v tem letu precej naredili tudi pri vzdrževanju lovskega doma, saj smo obnovili ostrežje, prekrili streho, naredili nove stropove v lovskem domu ter preuredili njegovo notranjost. Pravkar pa teče zamenjava oken. Poudariti je treba, da je bilo za te aktivnosti treba veliko dobre volje, prostovoljnega dela ter tudi lastnih sredstev.

Leto 2005 se izteka, približujejo se božični in novoletni prazniki, zato je prav, da ga zaključimo zadovoljni ter polni moči za novo leto, ki prihaja, da bi bili kos novim nalogam in novim izzivom.

Lovci Lovske družine Trnovska vas želimo vsem občanom, da bi uspešno zaključili to leto. Želimo vam vesele božične praznike ter srečno, uspešno in zdravja polno novo leto 2006.

Alojz Fekonja,
starešina LD Trnovska vas

VOŠČILO ZA PRAZNIKE

Vsem članom DU Trnovska vas, predvsem pa članom izvršilnih odborov se zahvaljujem za ves prosti čas, ki ste ga vložili v delo društva v letu 2005.

Posebna zahvala tudi članom in nečlanom za prostovoljne prispevke za koledarje, ker s tem pokrivamo stroške, ki so vezani predvsem na dobrobit in obstoj društva. Obenem želim vsem našim članom, krajanom in občinskim delavcem vesele

božične praznike, trdno zdravje, sožitje in osebno srečo v letu 2006.

Predsednik DU:
Franc Kuplen

DOBRI REZULTATI ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRNOVSKA VAS

ŠD Trnovska vas si je zadalo cilj, da čim boljše začne malonogometno sezono 2005/2006 v slovenjgoriški ligi, in to smo

tudi uresničili. Ob zaključku jesenskega malonogometnega prvenstva smo prepričljivo osvojili prvo mesto, in to s kar šestimi točkami prednosti, kar je za tako malo društvo zelo velik uspeh. Pika na i je bila osvojitve Superpokala Maribor, kar pomeni, da je ŠD Trnovska vas tudi med 16 najboljšimi malonogometnimi ekipami iz cele Slovenije. V finalu superpokala sta bili odigrani dve tekmi z ekipo Picerija Napoli iz Maribora, ki igra v drugi slovenski ligi in oba rezultata, 7:3 in 6:2, sta bila v prid našemu društvu. Vendar smo v nadaljnje tekmovanje pustili ekipo Picerija Napoli, kajti mi zaradi finančnih sredstev nismo

mogli nadaljevati tekmovanja, saj vsaka naslednja tekma stane približno 60.000 SIT. Člani Športnega društva Trnovska vas si želimo tudi v spomladanskem delu ostati na vrhu, zato se že sedaj pridno pripravljamo na novo sezono in vsak petek ter nedeljo treniramo v športni dvorani Mladika na Ptuj. Naš cilj je osvojiti prvo mesto, želimo si pridobiti tudi slovenjegoriški pokal.

Vsem občankam, občanom in mladim želimo vesele božične praznike in srečno novo leto 2006.

ŠD Trnovska vas
Danilo Pukšič

MISEL

Carpe diem. (Izkoristiti dan.)

POŽARNA VARNOST JE ODVISNA OD VSEH NAS

Za nami je oktober, ki je posvečen požarni varnosti. Da se obvarujemo požarov in drugih nesreč, je odločilna pravilna miselnost in preventiva. Prostovoljni gasilski društvi - PGD Biš in PGD Vitomarci, ki sta vključeni v gasilsko zvezo Trnovska vas-Vitomarci - sta v mesecu požarnega varstva posvetili veliko pozornost gasilski operativi. Tako so izvedli usposabljanje svojih enot v obliki taktične vaje, usposabljanje gasilskih strojnikov in šoferjev, pregledali so odvzeme požarne vode, tu so mišljeni predvsem hidranti, kjer je bilo ugotovljeno, da v našem požarnem okolišu precej hidrantov ni izpravnih, kar bi pri morebitnih akcijah oteževalo delo gasilcev. Gasilska društva so pregledala tudi gasilsko opremo. Gasilska zveza kakor tudi društva so v mesecu požarnega varstva ažurirala

programe, članstvo in opremljenost enot ter drugo. Prav tako smo s plakati opozarjali občane na morebitne možnosti nastanka požarov ali drugih nesreč. Gasilci smo v tem obdobju poskrbeli, da bi bilo čim manj možnosti za požare in druge nesreče. Naloga gasilcev kakor tudi vseh občanov je, da skozi celo leto skrbimo za požarno varnost, da preprečimo nesrečo, prej kot se zgodi.

Ker se leto 2005 izteka in je pred nami novo, je prav, da vsi skrbimo, da bo novo leto mirno, uspešno in brez nesreč. Gasilci Gasilske zveze Trnovska vas-Vitomarci želimo vsem občanom vesele božične praznike in srečno, zdravo ter uspehov polno novo leto 2006.

Alojz Fekonja,
tajnik GZ Trnovska vas-Vitomarci

RDEČI KRIŽ TRNOVSKA VAS

Delo RK je pomagati ljudem v stiski. Tako smo v društvu RK izpeljali akcijo, s katero smo pomagali Eneju k lažjemu dostopu do njegove sobe z invalidskim vozičkom. S pomočjo ljudi z dobrim srcem smo akcijo uspešno končali.

V decembrskem času bomo obiskali starejše, bolne in invalidne farane ter jih obdarili s paketi NIKOLI SAMI in s čestitkami ter spominki, ki jih izdelujejo mladi člani RK iz OŠ Trnovska vas. V prihajajočem letu si želimo, da bi z našo pomočjo lahko izpeljali še kakšno akcijo za invalide ali pomoči potrebne, kajti zavedati se moramo, da lahko tudi mi nekoč

potrebujemo takšno pomoč.

Kristina Vršič

VIC

"Kaj imajo skupnega
oblaki in blondinke?"
"Če že zjutraj izginejo bo lep dan."

SPOŠTOVANI OBČANI,

izteka se še eno leto. Nekaterim je ostalo v spominu kot lepo, drugi bi radi nanj čim prej pozabili. A čas je, da pustimo preteklost za seboj in se ozremo v prihajajoče dni. Naj bodo napolnjeni z zdravjem, razumevanjem in osebnim zadovoljstvom.

Turistično društvo Trnovska vas

IZ ZGODOVINSKE ZAKLADNICE

Obstajajo ljudje, junaški možje in žene, ki so nas obdarili s svojim zavetništvom, po drugi strani pa z navdihom, ki sega dlje kot zgodovinska dejstva. V mislih imam svetnike.

V decembru goduje več znanih svetnikov. Med otroki je posebej priljubljen sv. Nikolaj ali Miklavž, starejši pa prav gotovo ne pozabijo na sv. Štefana ali sv. Janeza.

Po nekaterih krajih Slovenskih goric so se včasih fantje na predvečer 13. decembra našemili v Lucije. K odpravi je spadala bela rjuha, krožnik, nož in vilice ter izdoblene svinjske oči. Od hiše do hiše so pobirali darove in strašili majhne otroke, češ če ne bodo pridni, bodo ostali brez oči. Star običaj je povezan z življenjem in legendami o sv. Luciji.

Lucija naj bi se rodila v 4. stol. po Kr. Za zavetnico so jo vzeli očesni bolniki, steklarji, nožarji ter žrtve krvavitev in bolniki z vnetji v grlu.

K Luciji so se kot zavetnici očesnih bolnikov in steklarjev zatekali že v srednjem veku, najbrž zaradi njenega imena, ki meri na luč in jasnino. Pozneje so

se okrog nje napletle še legende, ki so skušale njeno zvezo z očmi pojasniti še bolj neposredno. Po neki legendi naj bi si Lucija sama izkopalala oči, da bi odvrnila nadležnega snubca, a so ji čudežno zrasle nove, še lepše kot prej.

Na njene priprošnje naj bi ozdravela tudi njena mati, ki je bolehalo za krvavitvami. In kot pravi neka druga legenda, je Lucijo ubil meč, s katerim so ji prebodli vrat, potem ko so spodleteli vsi drugi poskusi, da bi ji vzeli življenje; prav zaradi tega so jo za zavetnico vzeli nožarji.

Po legendah naj bi se Lucija rodila na Siciliji. Vzgojili so jo v veri v Jezusa Kristusa, očeta je izgubila kot otrok in kmalu se je odločila, da bo svoje devištvo ohranila in se darovala Bogu. To je skrivala pred drugimi, tudi pred materjo Evtihijo, ki je pritiskala nanjo, naj se omoži z nekim poganskim mladcem. Končno je hči le prepričala mater, naj gre v Catanio in

pomoli k Bogu na grobu sv. Agate, da se ji bodo ustavile krvavitve. Lucija jo je spremljala in krvavitve so se ustavile in v tistem trenutku je materi zaupala, da bi življenje rada posvetila Bogu. Mati je to odločitev sprejela, njenega snubca pa je to tako razjezilo, da jo je vpričo guvernerja obtožil, da je kristjanka, in to ravno v času, ko je cesar Dioklecijan najbolj preganjal kristjane. Ker je Lucija vztrajala pri svojem, jo je sodnik za kazen dal odvesti med prostitutke v javno hišo, a Bog je storil, da je stražarji niso mogli premakniti z mesta. Nazadnje so jo zabolli v vrat.

V 6. stol. so jo v Rimu povzdignili med najznamenitejše mučene device, njeno ime pa je Cerkev uvrstila tudi v mašni kanon.

Vir: Nebeški zavetniki, DZS, Ljubljana 1996.

Matjaž Kramberger

KORAKI V GLOBINO SRCA

Vsako človeško bitje je rojeno v času in prostoru in vsako človeško bitje ima začetek svoje osebne zgodovine, ima začetek življenjske zgodbe. Tako se vsak od nas predstavlja svetu od prve iskricke življenja dalje: tukaj sem, ustvarjen, da bi ljubil in da bi bil ljubljen ...

Spet je pred vrati čas, ko gre lahko vsak vase in razmisli o tem, razmisli in si vzame čas ter si odgovori na vprašanja, zakaj sem tu, čemu sem tu in kakšen je moj končni namen.

Namen prazničnega časa je v prvi vrsti izstop iz vsakdanjega dogajanja in vsakdanjega časa, za katerega je značilno, da je čimbolj organiziran, da se čim več naredi in da dosežemo neke cilje. V vsakdanjem času je v ospredju delo, aktivnost in funkcionalnost.

Praznični čas ima drugačno strukturo in bi moral biti čas svobode, ljubezni in spontanosti. Prav nič ne bomo dosegli z mrzličnim hlastanjem in tekmovanjem po trgovinah, v smislu »kdo bo imel bolj bogat in napolnjen nakupovalni voziček«. To ni naš končni namen! Seveda ni mogoče, da bi bilo življenje večer praznik, marveč je enkrat delo, drugič igra, enkrat je v ospredju stroga normativnost, drugič svobodna spontanost, enkrat samo formalni odnosi, drugič odnosi iz obličja v obličje, enkrat je v ospredju »imeti«, drugič predvsem »biti«, in to »biti« najprej zase, nato za drugega in v končni fazi tudi za Najvišje. Radost življenja je tako možna le v izmenjavi dveh različnih struktur: strukture dela in strukture praznika. Sv. Benedikt lepo pravi: ORA ET LABORA - MOLI IN DELAJ. Gre ravno za to, kar sem napisal in kar poskušam razložiti. Če namreč naše življenje hoče biti dihanje, mora priti do nujnega prehajanja in izmenjave prej

omenjenih struktur. Najprej je treba kvalitetno in živo delati, v prazniku pa svet dela »zapustiti« in vstopiti v fazo, ko človeka zajame življenje, za katerega je značilna radost, inovativnost in razdajanje. Po tako kvalitetnem prazniku je človek znova zmožen vstopiti v svet dela in znova je zmožen še kvalitetnejše komunikacije in prizadevanja za dobro.

Da ne pozabim odgovoriti na zgoraj zastavljeno vprašanje končnega namena življenja. Novorojeno dete v jaslih nam lahko ponudi odgovor in ni treba biti veren, ampak je treba upoštevati le velik in

skrivnosten pomen rojstva. V hierarhiji vesoljstva, v katerem živimo, od najnižjih delcev brez duše rastemo do veličine človeškega bitja. In tako smo samo ljudje sposobni preseči okvire svoje narave, svojo sebičnost s tem, ko se odpremo drugim in Neskončnosti. Res je, da smo slabotnejši kot večina živali, šibki pred močjo smrti, a vendar neskončno vzvišeni in močni. Vsak zase je velika osebna skrivnost.

Lepe in doživete praznike Vam želim!

Matjaž Kramberger

10 LET OSNOVNE ŠOLE

Dober tek
Foto: Matjaž Kramberger

»Mladika je šola najlepša, v to šolo hodimo mi...«

Bili smo ena izmed generacij, ki je obiskovala zadnje tri razrede na OŠ Mladika na Ptuju.

Kot »vozači« smo bili vrženi v mestno okolje, vendar smo se dobro znašli. Naša razredničarka je postala zdaj že pokojna gospa Greta Glatz. Preminula je skupaj s svojim možem v prometni nesreči in mi

smo ostali brez naše dobre razredničarke. Leta 1995 so se naše skupne osnovnošolske poti končale in podali smo se v srednjo šolo. In od takrat naprej se nismo nikoli več vsi srečali. Pobuda za našo 10. obletnico je prišla jeseni. Naši sošolki s Ptuja, Urška Krušič in Svetlana Ilič, sta me poklicali po telefonu, dobili smo se na kavi in prve priprave so stekle. Poiskali smo naslove, telefonske številke, razposlali kuverte in zbrali prijave.

Našo obletnico smo praznovali 15. oktobra v gostišču pri Sivi čaplji. Kuhar je poskrbel za odlične jedi, Aleš Majerič za dobro glasbo, sami pa smo ustvarili prijetno in zabavno vzdušje, polno nostalgije in ubujanja spominov. Tudi dobre kapljice ni manjkalo.

Obljubili smo si, da se zagotovo kmalu dobimo in da ostanemo »dobri sošolci«.

Matjaž Kramberger

PROMETNA VARNOST

Spoštovani bralci!

Za udeležence v prometu je pomembna predvsem pozitivna naravnost do prometa in s tem povezani medsebojni odnosi, vedenje, komuniciranje ter prilagajanje danim prometnim razmeram. Vse prevečkrat se v prometu vedemo nespoštljivo do drugih udeležencev bodisi zaradi nepoznavanja pravil bodisi zaradi dokazovanja.

Tako vam bomo v tej številki Trnovskega zvona poskušali posredovati nekaj napotkov, povezanih predvsem z dejavnostmi, s katerimi se srečujete vsakodnevno pri opravljanju določenih opravil.

Gospodarske voznje

Skorajda vsi se dnevno srečujemo z gospodarskimi voznjami tako na občinskih kot tudi na državnih cestah. Velikokrat smo lahko priča nepravilnemu označevanju vozila kot tudi izvedbi prevoza.

Gospodarska voznja je voznja delovnega stroja ali prevoza tovora v kmetijski dejavnosti, ki se opravlja na kratkih razdaljah glede na naravo in posebne potrebe kmetijske dejavnosti. Gospodarska voznja je tudi prevoz ljudi v okviru turistične ponudbe s skupino vozil, ki jo sestavljajo vlečno vozilo in največ tri priklopna vozila za prevoz oseb (cestni turistični vlak). Opravljajo se lahko na kratkih razdaljah na nekategoriziranih, občinskih in državnih cestah. Ob upoštevanju prostega profila ceste in cestnih objektov lahko odstopa širina vozila ali skupine vozila (skupina vozil je najmanj eno vlečno in eno priklopno vozilo), s katerimi se pri gospodarski voznji opravlja prevoz tovora, od določil Zakona o varnosti cestnega prometa oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi, za največ 20 %, višina pa za največ 10 %.

Primer:

-največja dovoljena širina je 2,55 m + 20 % = **3,06 m**

-največja dovoljena višina je 4,00 m + 10 % = **4,40 m**.

Gospodarske voznje se smejo opravljati le podnevi. Na cesti, osvetljeni s cestno

razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidljivost vozil, se lahko ponoči opravljajo voznje s cestnim turističnim vlakom.

Če se gospodarske voznje opravljajo goščeno na določenem področju in v določenem časovnem obdobju, mora upravljavec ceste na to opozoriti druge udeležence cestnega prometa s predpisano prometno signalizacijo.

Prevoz in označevanje tovora

Lažje predmete je dovoljeno prevažati na zunanjem prtljažniku na osebнем avtomobilu ali tovornem vozilu tako, da sega tovor največ 1 m preko sprednjega dela vozila ali 1,5 m preko zadnjega dela vozila oziroma skupine vozil. Na tovornem ali priklopnem vozilu mora biti tovor opt najmanj 5/6 svoje dolžine.

Lažji tovor lahko sega čez vozilo:

-na zadnji strani največ 1,5m,
- na sprednji strani največ 1 m (del tovora, ki sega preko sprednjega dela vozila, ne sme biti nižje od strehe vozila).

Označevanje tovora:

Če sega tovor 1 m čez zadnjo stran vozila, ga moramo označiti:

- PODNEVI:

- s kvadratno tablo (najmanj 25 x 25 cm), pobarvano izmenično s poševnimi trakovi oranžne in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer voznje;

- izjemoma je lahko podnevi ob dobri vidljivosti tovor, ki se prevažna na osebнем avtomobilu, označen z rdečo tkanino, veliko najmanj 50 x 50 cm.

- OB ZMANJŠANI VIDLJIVOSTI IN

PONOČI velja za tovorna vozila

- S kvadratno tablo (najmanj 50 x 50 cm), pobarvano izmenično s poševnimi trakovi oranžne in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer voznje, in rdečo nebleščečo lučjo.

- TOVOR, ki ga prevažamo, mora biti na vozilu naložen in pritrjen, tako da:

- ne predstavlja nevarnosti ali ovire za druge udeležence cestnega prometa,
- ne povzroča škode na cesti in objektih,
- ne onesnažuje okolja,
- ne povzroča več hrupa, kot je dovoljeno,

- ne zmanjšuje preglednosti vozniku,
- ne zakriva naprav vozila, registrskih tablic in drugih predpisanih označb,
- se ne razsipava ali pada z vozila.

- TOVOR NA ENOSLEDNIH VOZILIH LAHKO SEGA NAJVEČ:

- 0,5 m preko sprednjega dela vozila,
- 0,5 m preko zadnjega dela vozila,
- širina tovora ne sme presegati **1 m**,
- na enoslednih vozilih lahko vlečemo prikolico širine **1 m**,
- na enoslednih vozilih ni dovoljeno prevažati nezavarovanega nevarnega orodja (kose, vile ipd.).

V naslednji številki: Voznja skozi krožišča in dejavniki, ki vplivajo na našo vozno sposobnost.

Rajko Vrečar
prom. teh., učitelj voznje

PO STOPINJAH ALEKSANDRA MAKEDONSKEGA

Poletje se je bližalo, mi pa še vedno nismo vedeli, kam na dopust. Zakaj ne bi preživeli nekaj dni bolj južno, kot je Jadransko morje. **Makedonija!**? Zakaj pa ne! Kupimo knjigo o Makedoniji, poiščemo www-strani, pregledamo vse forume na spletu, povprašamo prijatelje. Vedno bolj se zavedamo, da je bila izbira pravilna, hkrati pa drzna in pogumna. Četrtek ponoči. Končno, v avtomobilu so vse tovrne kapacitete zapolnjene, »nujna oprema« naložena, avtomobil poln bencina, dopustniki polni dobre volje in pričakovani: 3, 2, 1 - gremo.

Ob pol dveh prečkamo prvo mejo (SLO-CRO), ob petih zjutraj drugo (CRO-SICG), ob šestih se že veselo peljemo mimo glavne balkanske prestolnice **Beograd**. Na cesti mimo nas bežijo obrisi nebotičnika, imenovanega beograjska vrata. V daljavi se vidi najvišja zgradba v mestu, kjer že nekaj časa kraljuje srbski neodvisni radio B-92. Mimo nas je pravkar švignila nova športna

dvorana **Beograjska arena**, ki je letos gostila najboljše košarkarje Evrope (tudi slovensko ekipo). Po krajših postankih že drvimo mimo **Niša**, kjer se avtocesta na našo veliko žalost konča. Zaradi obnove cest moramo veliko časa čakati ali voziti za tovornjaki. To nam prične počasi, a vztrajno rušiti časovni plan. Ne glede na to se po prehodu meje v Makedonijo odločimo za večji postanek v **Kumanovem**. Je tretje največje mesto v državi, nacionalno zelo mešano. Znanih je več incidentov med Albanci in Makedonci, ki so se zgodili nekaj let nazaj. Danes živijo vsi (vsaj na zunaj) v medsebojnem spoštovanju. Mesto je zelo živo in se je od zadnjega obiska enega izmed avtorjev (leta 1990 kot vojak JNA) razširilo in olepšalo z novimi poslopji. Ko smo v naslednjih dneh obiskali še ostala makedonska mesta, ni bilo nikjer več opaziti tako velike razlike med novim in starim, med čistočo in nečistočo ter redom in neredom. Nekaj časa smo krožili po mestu in si ga z zanimanjem ogledovali iz avta. V centru smo želeli parkirati in se razgledati po mestnem parku. Zaradi gneče in velike skupine romskih otrok, ki se je nabrala okrog našega avtomobila, smo se odločili, da vseeno nadaljujemo pot proti **Skopju**. Vožnja skozi glavno mesto je potekala v stilu turistične vožnje; gost promet, veliko tovornjakov in povsod parkirani avtomobili, ki so kar precej iverali pretočnost prometa. Predmestje Skopja je bogato s trgovsko ponudbo. Vsakdo se trudi nekaj prodajati, veliko trgovin se je iz svojih majhnih prostorov že razširilo na ulico, tako da za pešce velikokrat ne ostane nič prostora. Pred enim izmed semaforjev z rdečo lučjo priteče skupina fantov, starih med osem in deset let, in nam z vso vnemo čisti prednje steklo na avtomobilu, ki je bilo po tisočih kilometrih potrebno temeljitega pranja. Še preden uspejemo plačati, se za mano že sliši neusmiljen hrup soferjev, ki niso imeli razumevanja za posel, ki se je odvijal pred semaforji. Na hitro plačamo in že potujemo proti **Ohridu**. Za pot do Ohrida smo izbrali krajšo in boljšo pot: preko Tetova, Gostivarja, Kičeva in Struge. Med opazovanjem okolice in komentiranjem le-te smo spregledali križišče in se tako odpeljali na mejo s **Kosovom**. Na žalost smo to ugotovili šele na meji, kjer so nas pričakali vojaki UNHO in prijazen carinik. Ta je takoj uredil vse potrebno, da smo carino zapustili v najkrajšem možnem času in predvsem brez zapletov. Ker smo ga povprašali tudi za pravo pot, nam je z veseljem pomagal »do prvega križišča s semaforji in nato desno.« Mimogrede, do prvega križišča s semaforji je bilo 20 km. Super. Za piko na i je poskrbela Doroteja, ki je zaradi ostrih ovinkov vrgla na plano vse, kar je pred dvema urama z velikim veseljem pojedla. Z Davidom sva samo zavijala z očmi, Julija pa je morala vso svinjarijo počistiti, saj drugače pot naprej ni bila možna. V nadaljevanju se nismo več veliko

ustavljali, saj smo želeli biti čim prej na cilju. Utrujenost po 16 urah vožnje je naredila svoje in zanimanje za naravne lepote je tudi že upadlo. Vožnja mimo **Tetova** in nad njim **Popove Šapke** (zelo znanega smučarskega centra, ki ga je nekdanji vojak JNA zelo dobro spoznal). Tetovo je znano kot najmočnejše zaledje albanske politične stranke v Makedoniji. Ima tudi svojo univerzo (zraven Skopja in Bitole). Ob vožnji mimo Gostivarja in naprej proti Kičevu smo na zahodu opazovali nacionalni park **Mavrovo**, znan po istoimenskem jezeru in smučarskem centru. V zadnjem času park odkriva vedno več ljubiteljev planin in gorskega turizma. Mavrovo meji tudi na državo Albanija. Strugo, mesto na južnem delu **Ohridskega dela jezera**, smo zaobšli po obvoznici, ker je samo nekaj kilometrov od Ohrida, bo še dovolj časa za njegov obisk. Končno!!! Ob šestih zvečer polni pričakovanja parkiramo ob jezeru blizu centra Ohrida. Po krajšem sprehodu ob obali in vidnim navdušenjem na naših obrazih je čas, da poiščemo primeren prostor za spanje. Ali bo to **apartma, soba ali kamp** še sami nismo vedeli, pustili smo se presenetiti. Prve informacije izbezamo od fantov, ki pobirajo parkirnino za avto. Nekaj telefonskih klicev, vendar, žal, vsi njegovi kolegi imajo polne apartmaje in sobe. Odločimo, da se na priporočilo fantov zapeljemo nekaj kilometrov iz mesta - do kampa **Elesec**. Po poti se ustavljamo in sprašujemo za apartmaje, vendar vse je polno, tisti bolj prestižni pa nas niso najbolj zanimali. Po ogledu plaže ob kampu smo že vedeli, kje bomo preživel večino časa. Mivka, pesek, igrišče za košarko, igrala za Dorotejo, trgovina s hladnim pivom; ali si lahko človek zaželi še kaj več? Treba bo rešiti samo še težavo s prenočiščem. Odločimo se, da ne bomo spali v šotoru, zato se odpeljemo nazaj v mesto. Sedaj izberemo drugo pot do jezera. Ponovno se lotim fantov, ki prodajajo parkirne lističe. Po treh minutah se že rokujemo z »gazdo« in pričanja se selitev tovora v apartma. Apartma je nov, petdeset metrov od promenadne poti ob jezeru in 100 metrov od starega centra mesta in še jezero vidimo skozi okno. Odlično. Dovolj blizu in hkrati dovolj daleč od gneče in hrupa. Po vselitvi je bil že čas za **prve lepinye in hladno pivo**. Nadaljnji dnevi so se vrstili v stilu poležavanja v senci, kopanja v vodi, igranja košarke in pospravljanju ogromnih količin hrane z »roštilja«. Še danes nismo čisto prepričani, ali je za boleče trebuhe in prisilno enodnevno počivanje v sobi kriva pokvarjena hrana ali prekomerno zaužita količina specialitet z žara. Dneve, ki so bili manj primerni za kopanje, smo izkoristili za odrivanje njihove kulture in ostalih lepote, ki jih ni malo. **Ohrid si prav gotovo zasluži več pozornosti, kot smo mu je Slovenci pripravljene nameniti.** Mesto je polno

cerkva in starih hiš z izvirno arhitekturo. Zaradi tega ga nekateri upravičeno imenujejo kar »**Jeruzalem Balkana**«. Cerkve sv. Sofije, bazilika sv. Panteleona, samostan in cerkev sv. Klementa, galerije ikon, Samuelova trdnjava na hribu nad mestom, pristanišče in stari del mesta so samo ena izmed možnosti za raziskovanje in spoznavanje makedonske zgodovine, kulture in umetnosti. Ohrid in jezero spadata pod zaščito organizacije **Unesco**. Jezero spada med tri najstarejša na svetu in v njem živi kar nekaj »živih fosilov«, ki pomagajo znanstvenikom odkrivati manjkajoče člene v verigi razvoja življenja na Zemlji. Posebno pozornost si zagotovo zasluži ohridska postrv, ki jo zaradi ogroženosti restavracije ne smejo več ponujati na jedilnem listu in jo domačini pripravljajo na poseben in zelo okusen način. Prav tako so zelo zanimive posebne vrste jegulj, ki se vsakih sedem let iz Ohridskega jezera odpravijo drstiv v **Kaspijsko morje**. Jezero je na nadmorski višini 693 m, veliko je 350 km² in dolgo 31 ter široko 15 kilometrov. Največja izmerjena globina znaša 302 m, povprečna 151 m, kar je za jezero izredna globina. Jezero je s povprečno temperaturo vode v poletju 25 stopinj in vidljivostjo v vodi 22 m odlično za plavanje in potapljanje. Skupinica je svoj prosti čas preživljala zelo aktivno. Moška sva ob kopanju v neomejenih količinah igrala tudi košarko. Zaradi zelo srčne igre se je zgodilo veliko nepredvidljivih dogodkov. V posebnem spominu bo poleg zasluženih zmag, ki so jih domačini poplačali s pivom in pivskimi klobasicami, ostal zlomljen mezinček na nogi (Zakaj mi je to tako znano?). Nekaj dni žoge nisem pogledal. Biti na Ohridu in si ne ogledati **sv. Nauma**, bi bilo res nedopustno. Kraj leži na nasprotni strani Ohrida. Znan je po starem samostanu in cerkvi sv. Nauma, ki sta bila skupaj s sv. Klementom **Cirilova in Metodova učenca**. Zato sta bila tukaj in v Ohridu tudi največja centra za opisovanje in prepisovanje pomembnih besedil. V neposredni bližini samostana reka **Črni Drim** priteka v jezero. Nekaj kilometrov od izliva smo obiskali njen izvir in imeli kaj videti. Voda na površini nekaj arov dobesedno dre iz zemlje, se peni, žubori in se nekaj metrov v stran že mirno zliva v počasi premikajočo se vodno površino. Poseben vtis naredijo tudi cerkve, ki jih je po Makedoniji zelo veliko. Samo v Ohridu jih je bilo nekaj časa nazaj 365, za vsak dan v letu ena. Ker pravoslavne cerkve nimajo kipov, se pozornost ob ogledovanju notranjosti usmeri na freske in ikone, ki so na stenah. Veliko **fresk**, ki smo jih videli, je edinstvenih zaradi kompozicije in prizora, ki ga predstavljajo, ali zaradi svoje starosti. Nekaj takšnih je prav v cerkvi sv. Nauma, ki je bila zgrajena leta 900. V cerkvi je tudi

njegov grob in legenda pravi, da če nasloniš uho na njegov grob, zaslišiš bitje tega velikega moža. Makedonci ga zelo spoštujejo in slavijo, saj sta skupaj s Klemenom zapisalo osnove cirilice.

Želeli smo si ogledati tudi cerkev sv. **Bogorodice**, kot jo imenujejo Makedonci, ki je dostopna samo po jezeru. Imeli smo veliko srečo, da je bil tisti dan na obali »čika Todorovski«, ki dobro pozna zgodovino, rastlinstvo in živalstvo okrog jezera, ima pa tudi edini ključ za ogled notranjosti cerkve. Znan je tudi po dobrem žganju, ki ga rad ponudi med vožnjo do cerkvice. Ta je biser predvsem zaradi dveh freskah iz 13. stoletja, ki sta unikatni in prikazujeta Marijo, kako drži Jezusa na krilu in ga z levo roko prijateljsko drži za ramo, in Ano, Marijino mater, kako jo doji. Prijeten klepet na čolnu s človekom, ki vodi po jezeru tudi tuje novinarske hiše, zgodovinarje, arheologe, botanike in zoologe iz celega sveta, je prehitro minil. Po krajšem posvetu in na podlagi g. Todorovskega se odločimo, da si pogledamo tudi sosednjo državo Albanijo. Po prestopu makedonskega mejnega prehoda smo se znašli na meji z Albanijo. Za začetek smo morali plačati razkuževanje vozila, čeprav v razkuževalnem bazenu že dolgo ni bilo ne duha ne sluha o kakšnem razkužilu. Po kretnjih najbližjega carinika sem razbral, da se moram kot voznik osebno oglasiti v pisarni glavnega carinika. Po vpisu vseh podatkov potnikov mi nekako razloži, da je treba plačati 10 € po osebi. Ker so vize za Albanijo ukinili že pred časom, mi nikakor ni bilo jasno, kaj je zdaj to. Vendar carinik je vztrajal pri svojem in po plačilu takse sem se lahko usedel nazaj v avtomobil. Sledil je še pregled pri policiji, ki je bil na naše veliko presenečenje dokaj hitro končan. Tako smo po 45 min, čeprav smo bili edini na carini, vstopili v **Albanijo**. Prizori, ki so se vrstili skozi pokrajino na zahodni obali jezera, nas niso bistveno presenetili. Menjava političnega sistema v državi že kaže prve rezultate. Po vaseh in mestih se veliko gradi, žal pa še vedno ne namenja pozornosti stvarim, ki so že odslužile svojemu namenu. Enostavno jih pustijo na mestu zadnje uporabe. Verjetno se bo sčasoma tudi to spremenilo. Na cesti, ki nazadnje niti ni tako slaba, lahko srečaš vsa prevozna sredstva: od zelo starih kamionov, avtomobilov, motorjev, vpreg s konji in osli do koles, ki vlečejo za sabo prikolico. Albanija je država z največ vozili znamke Mercedes na prebivalca (v to smo se tudi sami prepričali). Razvija se turizem ob jezeru, kar pričajo novi hoteli in restavracije vzdolž obale. Še vedno pa ostaja dežela velikih nasprotij. Monotonijo pokrajine razbijajo bunkerji, ki so gosto posejani in spominjajo na slabe minule čase. Grobo sliko pokrajine mehčajo črede krav in ovc, ki iščejo košček užitne sveže trave med grmovjem in neobdelanimi površinami ter posamezne še kar vzorno obdelane njive,

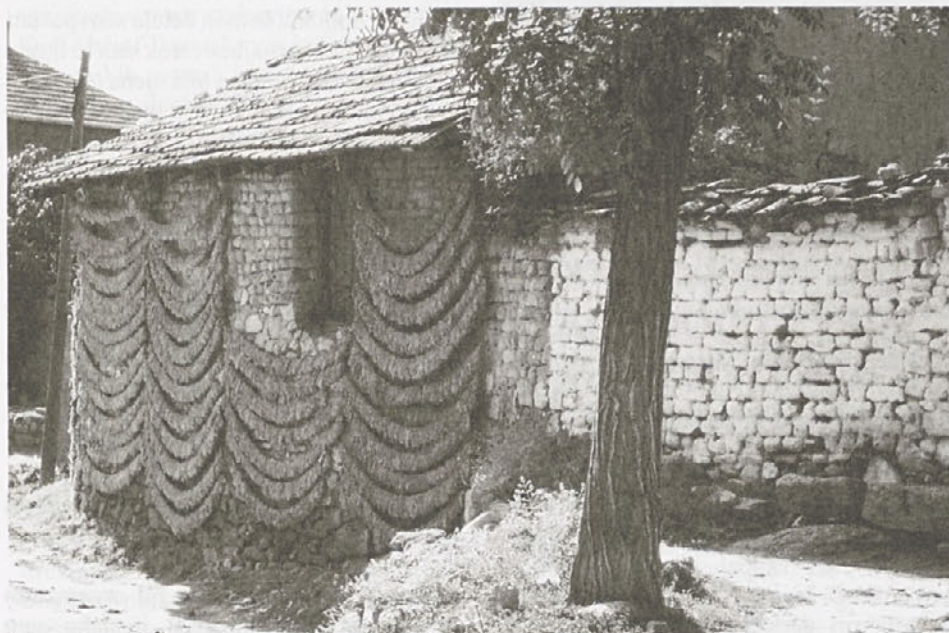
na katerih rastejo žitarice, krompir in zelenjava. Na izhodu iz države moram ponovno plačati dva €, bog ve zakaj. Oni že vedo. Ker je bilo že precej pozno, smo se za trenutek ustavili v Strugi in si ogledali izliv **Črnega Drima** iz jezera. Še vedno ima svojo prepoznavno črno barvo, po kateri je dobil ime. Domačini pravijo, da lahko iz letala nad jezerom opazuješ, kje si reka išče pot skozi jezero (temna proga, ki se vije po jezeru). V mestu smo si želeli ogledati muzej, kjer hranijo zelo znan velik herbarij rastlin Makedonije, vendar smo zaradi pozne ure žal morali to izpustiti iz našega programa.

Po trinajstih dneh smo zapustili Ohrid in se preko nacionalnega parka Galičica odpravili na ogled še enega markantnega jezera v Makedoniji - **Prespanskega jezera**. Leži 850 metrov nad morjem in je le za malenkost manjše od Ohridskega. Na žalost sta turizem in urejenost okrog jezera nekoliko nazadovala, vendar še vedno se najde pristno in dobro mesto za oddih ob jezeru. Na najvišji točki na **Galičici** (1568 m) je možno z enega mesta opazovati obe jezera. Pogled na dve veliki gmoti vode, narava okrog tebe in svež zrak, ki ti očisti nosnice, te naredijo resnično srečnega in sproščena.

Čeprav smo najprej po programu želeli prenočiti v vasi Oteševo, smo poslušali notranji glas in se odpravili na drugo stran Prespanskega jezera in poiskali prenočitev v vasi Pretor. Prosti bungalov smo našli zelo hitro, sicer res ni bil z zvezdicami, varen in topel pa je bil vseeno. Zvečer smo uživali na sprehodu ob jezeru in poslušanju dobre makedonske glasbe v restavraciji blizu bungalova. Noč je bila precej hladna in deževna. Zjutraj se odločimo. Zapeljemo se do makedonsko-grške meje, si ogledamo obalo, kjer se je eden izmed piscev teh vrstic pred petnajstimi leti v vojaških kopalkah učil osnov potapljanja, nato pa se

ustavimo v vasi Kurbinovo. Ta je precej majhna, glavna dejavnost je živinoreja. Srečali smo kar nekaj domačinov, ki so pasli svojo živino, krave ali ovce. Ko se pripeljemo do Manastirja iz 11. stoletja, ki leži nekaj sto metrov iz vasi, srečamo pastirja, ki pase preko sto ovc. Po krajšem razgovoru z njim nam opiše, kako živijo v vasi. Velika brezposelnost, tisti, ki hodijo v službo, dobivajo minimalne plače, kmetje nimajo komu prodajati svojih pridelkov, edina svetla točka so ovce, ki še vedno gredo za med. Beseda nanese tudi na nekdanjo državo, po kateri še žaluje večina Makedoncev. Čeprav z upanjem gledajo v prihodnost, pravijo, da se od obljub in čakanja ne da živeti. Ker je cerkev zaprta, ključev pa v vasi nismo dvignili, se počasi odpravimo naprej proti **Bitoli**.

Je drugo največje mesto v državi in res prijetno urejeno. Velik mestni park z igrali za otroke, glavne ulice so čiste in urejene. Ni naključje, da imajo ravno v Bitoli konzulatska predstavništva Britanci, Turki, Francozi in Slovenci. Poseben vtis na ljudi naredi mestni stolp z uro, ostanki Heraclea - mesta iz nekaj sto let pred Kristusom, turški del mesta s čudovitimi mošejami in seveda **cerkev sv. Dimitra**, ena največjih na Balkanu, kjer je celo **Nicoll Kidmann** snemala film *The Peacemaker*. V Bitoli vsako leto poteka najstarejši filmski festival na svetu (zasluga bratov Manaki). Po izdatnem kosilu se odpravimo še do Prilepa. Vmes občudujemo lepo obdelana polja s tobakom, sončnicami in zelenjavo. Bolj ko se približujemo mestu mogočneje se nad mestom šopirita dve visoki skalnati gmoti, na katerih še vedno stojita opazovalna stolpa zadnjega makedonskega kralja Marka. Z vrha je 360-stopinjski razgled na vso pokrajino. Po krajšem sprehodu in nakupu tobaka, zvitega v listih, nadaljujemo do Velesa. Po slabo prespani noči (pod sobo je precej prometna cesta) se

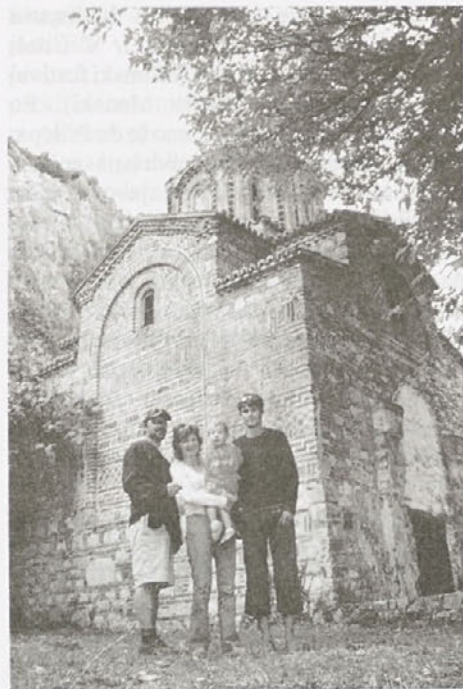

Sušenje tobaka na makedonski kmetiji

odpravimo do Skopja, kjer preživimo čudovit dan. Nekoliko nam ga na začetku hočejo pokvariti policisti z radarjem, vendar ima zgodba srečen konec. V Skopju srečamo slovenski par, ki nam pomaga z nasveti, kje parkirati zastoj in varno ter vse o nakupovanju. Ker sta odrinila iz mesta dve uri pred nami, sta nam po telefonu sproti sporočala o radarskih kontrolah na poti, kar je bilo še posebej dobrodošlo. Po petnajstih dnevih potovanja, odkrivanja neznanega, spoznavanja druge kulture, obujanja starih spominov končno spet domača postelja. Prijetni, topli občutki nas navdajajo še nekaj časa po našem potovanju. Misli se počasi urejajo in brišejo slabe in napete trenutke, vedno močnejše so v ospredju trenutki, ki so jih zapisala prijatna srečanja, druženja s prijaznimi in srčnimi ljudmi... Budilka zvoní. Ah, spet je treba v službo.

Biš, 30. 11. 2005

Julija Kurbus
Manfred Jakob
Doroteja JAKOP
David PUKŠIČ

Cerkev sv. Bogorodice, ki je dostopna samo po jezeru

SREČNI DOGODKI NAŠIH DRUŽIN

(intervju z Maro in Vankom Pelcl, 29. 11. 2005)

Skoraj vedno ju vidim skupaj. Prijetna gospa in prijeten gospod, vedno skupaj, z roko v roki skupaj za vedno. Ni ga bolfenškega žeganja, da Mara in Vanko ne bi bila pri daritvi sv. maše. Marsikoga pospremita na zadnji poti. Marsikomu

podata roko in ljudje ju imamo radi. Ustvarila sta si topel dom na Ptuju, vendar sta del našega kraja.

Mara in Vanko zelo dobro vesta, da ljubezen nikoli ne mine...

Ker je gospa Mara letošnja dobitnica občinskega priznanja in ker ima velike zasluge za pedagoško in društveno življenja v naši občini, sem se odločil, da naredim intervju z njo in z njenim možem. Zapisati moram, da sta bila gospa Mara in gospod Vanko presrečna in prav toplo sta me sprejela na njunem domu.

Mara in Vanko sta me »opozorila«, da »gospod in gospa odpade«, tako da bom v nadaljevanju uporabljal le njuni imeni.

Mara. Prav na začetku bova začela. Kje se je začela vaša življenjska pot?

»Rodila sem se na Bišečkem Vrhu, rojena Švarc, leta 1918, 28. 3.«

Pa vi, Vanko?

»Rodil sem se na štefanovo, 1925 pri sv. Bolfenku. V meščansko šolo sem hodil v Lenart, in to vsak dan peš v šolo in nazaj. Tako živo se spomnim, kako sem zmrzoval in spomnim se, ko je Muršec v Gomilah v Bišu zjutraj odprl hlev in kako se je videlo, da je v njem toplo. Takrat sem razmišljal, da bi raje bil kmet, na toplem, kot pa da hodim v šolo...«

Mara, kako pa je bilo z vašim šolanjem?

»Pri starših sem živela do leta 1931, nato sem obiskovala v meščansko šolo v Ljubljani.

Še prej sem štiri razrede obiskovala v Trnovski vasi, nato sem odšla v meščansko šolo. Kot otrok sem si želela, da bi vse življenje hodila v šolo in želela sem postati učiteljica. Že kot majhen otrok sem se igrala s svojo punčko, jaz sem bila njena učiteljica in ona moja učenka. Učiteljski talent je spoznal moj učitelj Štefan Kos in priporočil staršem, naj me dajo šolat.

Med obiskovanjem meščanske šole je izšel zakon, po katerem iz te šole niso sprejemali na učiteljske. Tako sem morala opraviti dodatne izpite iz francoščine, da sem se potem lahko vpisala v 4. razred gimnazije in potem končno na učiteljske v Mariboru. Doletela nas je druga svetovna vojna in tako so mi kot zavedni Slovenki prepovedali študij, ker je tako hotela nemška oblast.«

Kaj se je dogajalo po drugi svetovni vojni, Mara?

»Takoj po osvoboditvi je bil organiziran dopolnilni učiteljski tečaj in tako sem postala učiteljica.«

Mara. Kakšen je bil učiteljski poklic? Kje ste naprej poučevali?

»Svojo učiteljsko pot sem začela v Razkrižju, nato v Ljutomeru in na lastno prošnjo sem prišla potem v domači kraj in v domačo šolo, leta 1947, februarja. Prevezela sem 5., 6., in 7. razred. Na šoli sva bila le dva ali trije učitelji in 200 otrok. Učila sem cel dan, brez kosila in z veliko nadurami. Izobraženih ljudi na vasi ni bilo, razen nekaj študentov, učiteljev in župnika.«

Mara, kako ste se razumeli z domačim župnikom?

»Drago Žižek je bil dober človek. Velikokrat sem mu sestavljala govore. Spomnim se, da je takratna oblast zahtevala potrdila staršev, da je otrok lahko obiskoval verouk. Vsa potrdila sem zbrala in na tak način pomagala.

Zaradi sodelovanja s Cerkvijo sem bila predstavljena v Gruškovje in tam so mi celo ponudili mesto ravnateljice, a sem prosila za premestitev na Destnik, da sem bila bližje staršem. Pozneje sem spet bila v Trnovski vasi.

Rada sem imela otroke in nikoli se nisem vprašala, koliko bom dobila, le da je bilo dobro za otroke. Vsak dan sem se vprašala, ali sem dovolj dobro opravila svoje delo. Otroci so bili napol lačni in bosí in bil bi greh, če jim ne bi dala, kar sem lahko.«

Vanko, kako je bilo z vašim šolanjem in kako ste prišli do poklica?

»Kot sem že povedal, sem obiskoval osnovno šolo pri sv. Bolfenku in nato meščansko v Lenartu. Nato sem imel dve leti učne dobe v Mariboru, nato sem moral v nemško vojsko in sem bil tam tri leta. 7 mesecev sem preživel v ujetništvu v Angliji. (Manchester, Liverpool...)

Po vrnitvi sem končal 3. letnik trgovske šole v Mariboru, nato sem bil namestnik poslovođe v Mariboru in eno leto na poverjeništvu za trgovino in preskrbo referent za sadje in zelenjavo. Končno sem prispel na Ptuj in postal kalkulanta na okrajni zadrudni zvezi, v katero je spadala tudi trgovina v Trnovski vasi. Trgovino sem vodil od leta 1950 naprej. Ta je bila v zelo slabem stanju. Prodajal sem ob lučki in brez kurjave. Po 6 mesecih sem prosil za premestitev, a do tega ni prišlo.«

Potem ste spoznali Maro, je tako?

»Šola je bila blizu trgovine. In ko sem zagledal otroke, je bila med njimi tudi učiteljica Mara. Opazoval sem dolgolaso plavalasko in plavooko deklico in od takrat naprej se mi ni več mudilo iz Trnovske vasi. 36 let sem bil poslovođa v Trnovski vasi, leta 1986 sem se upokojil. Sicer sem

bil dejaven v Gasilskem društvu Biš. Sodeloval sem pri gradnji novega doma.«

Mara. Bili ste dejavni skoraj v vseh društvih. Kje vse ste sodelovali?

»Več let sem sodelovala v prosvetnem društvu in režirala več iger. Več let sem bila tajnica gasilskega društva, delovala sem v Rdečem križu, bila poverjenica za Prešernovo družbo in sekretarka Socialistične zveze delavnega ljudstva Slovenije.«

In kdaj ste se upokojili?

»V stari šoli sem učila do leta 1981, v novi šoli, »marlesovki«, pa nekaj mesecev. Upokojila sem se leta 1981.

Otroke sem imela res rada. Danes sem srečna, če srečam učenca, ki mi reče: »Draga tovarišica, hvala Vam, kar ste nam dali, radi ste nas imeli, mi pa Vas.«

Vanko. Vajino življenje je bilo bogato in je bogato. Videla sta velik del sveta. Kam vse so vaju vodile poti?

»Leta 1960 sem kupil avto, Fiat 600. To je bil eden izmed prvih avtomobilov v Trnovski vasi. Potovala sva z agencijami pa tudi z lastnim avtom. Spomnim se, da sva pod Eifflovim stolpom tri dni prespala v avtu. Videla sva Češko in 18 dni z avtom potovala po Evropi in obiskala Avstrijo, Italijo, Francijo, Belgijo, Nizozemsko in Nemčijo.

Razen tega sva obiskala 25 držav, Skandinavijo, preplula Sredozemlje in videla del Afrike in še malo Azije.«

Mara. Na vaši steni v kuhinji sta dve priznanji. In sicer tisto iz leta 1981 ob otvoritvi nove šole in občinsko priznanje, ki ste ga dobili letos. Kakšni so bili vaši občutki ob podelitvi tega priznanja?

»Presrečna sem, da so se krajani spomnili name in na moje dolgoletno delo. Oblijejo me solze sreče.«

Pa vi, Vanko?

»Srečen sem, da je moja Mara dobila priznanje za trdo življenjsko delo. Vse je namreč dala za otroke in ljudi Trnovske vasi.«

Mara in Vanko. V predprazničnem času

smo. Kaj bi zaželela občanom Trnovske vasi?

»Želiva jim mir, zdravje, ljubezen v družini in katoliško doživetje božiča.«

Mari in Vanku se v imenu uredništva Trnovskega zvona pristrčno zahvaljujem, da sta si vzela čas za bogat in iskren pogovor. Bog naj ju živi še na mnoga leta.

Vsem tistim, ki se imate radi, pa polagam na dušo: »Za vzor si vzemite Maro in Vanka. Morda ju kdaj srečate. Zagotovo vam bosta znala povedati, kaj pomeni imeti rad in biti ljubljen do konca.

Matjaž Kramberger

DRUŽINSKA MEDICINA

Družinska medicina, družinski zdravnik in specializacija iz družinske medicine so razmeroma novi pojmi. Splošni zdravniki so najprej postali specialisti splošne medicine, kasneje pa se je pojavila družinska medicina. Splošna medicina se razlikuje od družinske medicine v tem, da je pri splošni medicini v ospredju posameznik, prednost družinske medicine pa je v celostni obravnavi družine, kjer družinski zdravnik obravnava zdravstvene težave posameznika, družine ali skupnosti s somatske, psihične in socialne plati. Večina težav se obravnava v sklopu bolnikove družine in okolja, v katerem živi. Družinska medicina se ukvarja s posameznikovim zdravjem neprekinjeno skozi vse njegovo življenje in je predvsem usmerjena v bolnika in ne v bolezen. Njena osnova je osebnostni odnos med bolnikom in zdravnikom, ki temelji na popolnem zaupanju. Družinska medicina združuje promocijo zdravja, preventivo, zdravljenje in rehabilitacijo. Družinski zdravnik naj bi

bil tudi bolnikov svetovalec za vsa vprašanja v zvezi z zdravjem in boleznijo. Tudi občini Trnovska vas in Sveti Andraž v Slovenskih goricah imata od oktobra 2005 ambulanto družinske medicine, ki deluje vse delovne dni v tednu. Zasluge za takšno pridobitev imata obe občini in nesebično prizadevanje zdravnika Franca Šute, ki je do sedaj delal v ambulanti v Trnovski vasi. Zaradi povečanega obsega dela v treh ambulantah (Cerkvenjak, Trnovska vas in Destrič) je dosedanji zdravnik Franc Šuta v te kraje pripeljal dodatno moč. Tako sem delo v ambulanti Trnovska vas prevzel jaz, Tomaž Schaubach. Izhajam iz zdravniške družine in želja, da bi tudi jaz pomagal ljudem, me je spremljala že od otroštva. Tako sem se odločil za študij medicine, ki sem ga dokončal na Medicinski fakulteti v Gradcu. Odločil sem se za specializacijo iz družinske medicine, saj ravno ta veja medicine obravnava vse plati človeka in njegovega zdravja. Delal sem že na različnih področjih medicine, v bolnišnici,

v urgentni službi in v ambulanti družinske medicine. Kljub vpogledu v različne oblike in nivoje zdravljenja pa so ostale moje sanje delati v podeželski ambulanti. Ta želja se mi je letos končno izpolnila. Upam in želim si, da bom kot mladi specialist družinske medicine uspešno delal in skrbel za zdravje občanov Trnovske vasi in Svetega Andraža v Slovenskih goricah.

Vse pa le ni tako samoumevno kot morda deluje: ambulanta družinske medicine v Trnovski vasi bo lahko delovala vse dni v tednu le, če boste prebivalci (ne glede na starost in spol) to ambulanto sprejeli kot svojo in boste tudi uradno postali njeni pacienti. Za delovanje pet dni v tednu je namreč potrebno dovolj veliko število vpisanih v naslednjem letu. Vsekakor upam in si želim, da skupna prizadevanja, ki so že rodila sadove, ne bodo splavala po vodi.

Vpis v ambulanto je možen v delovnem času ambulante (ponedeljek od 14. do 20. ure, od torika do petka od 7. do 13. ure).

TOMAŽ SCHAUBACH,
zasebni zdravnik družinske medicine

LEPŠE BREZ PETARD

Policisti se vsako leto med božičnimi in novoletnimi prazniki srečujemo z množičnim metanjem petard in uporabo drugih pirotehničnih sredstev in izdelkov. Pri tem je takšno početje določenim posameznikom in skupinam v zabavo, za večino pa neprijetno in predstavlja svojevrstno nasilje nad ljudmi.

Nepremišljena, predvsem pa neprevidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroča nezaželene posledice, telesne poškodbe, vznemirja ljudi in živali kakor tudi onesnažuje okolje. Najpogostejše poškodbe so opekline,

raztrganine rok, poškodbe oči itd.

Kljub prizadevanju policije se moramo zavedati, da je nepremišljena uporaba pirotehničnih izdelkov problem vseh. Zato prosimo vse, predvsem pa starše in skrbnike, da z opozarjanjem na nevarnosti in možne posledice takega početja ter s svojim zgledom pripomorejo k preprečevanju in zmanjševanju posledic takih ravnanj. S skupnimi prizadevanji se je mogoče izogniti marsikateri nevarnosti in usodni posledici.

Če se petardam ne moreš upreti, bodi previden pri uporabi in

- upoštevaj navodila proizvajalca;
- ne ogrožaj drugih;
- po aktiviranju jih takoj odvrzi;
- ne pobiraj odvrženih.

Spoštujmo pravico sosedov, otrok in starejših, da v miru praznujejo praznike, zato ne mečite petard v njihovo bližino in pred njihove domove in se vprašajmo, ali so oslepitve, opečeni prsti, prestrašeni sosedi in materialna škoda VREDNI POKA PETARDE.

Srečko Herak,
vodja policijskega okoliša

BOŽIČNO PECIVO 7 x 7

Potrebujemo:

- 7 celih jajc
- 20 dag sladkorja
- 25 dag orehov narezanih
- 20 dag rozin
- 25 dag fig
- 3 žlice drobtin
- 2 žlici moke

Vse našete sestavine zmešamo in vlijemo v pomaščen pekač. Pečemo približno 30 minut v ogreti pečici na 190-200 stopinj. Ohlajeno pecivo razrežemo in ga po želji povaljamo v sladkornem prahu, ki smo mu dodali vaniljev sladkor.

Društvo kmetič Trnovska vas

Tako, sedaj pa adijo za zmeraj. Upamo, da nas ne boš pogrešala. Čeprav si stara, si še vedno močna in lepa, zato vemo, da boš vzdržala še veliko novih generacij.

Tanja Trinkaus, 5. t
OŠ Trnovska vas

NOVA ŠOLA

Po položitvi temeljnega kamna 17. 9. 2005 se je začela gradnja šole. Dočakali smo dan, ki smo ga že vsi težko pričakovali.

Dne 29. 10. 2005 smo se šolarji zbrali v telovadnici v Trnovski vasi na generalki. Pred vhomod se je zbrala množica ljudi. Ko se je telovadnica napolnila, se je začela prireditve. Program sta napovedovali gospa Milena Meznarič in Barbara Drumlič. Podžupan občine je pozdravil vse navzoče. V svojem nagovoru je opisal potek gradnje. Nato je minister za šolstvo Milan Zver spregovoril o šolskem sistemu v Sloveniji. Ravnatelj Drago Skurjeni in voditeljica podružnične šole Angela Frasn sta predstavila zgodovino šolstva v Trnovski vasi. Organizirani pouk se je začel pred 220 leti. Sledila je podelitev občinskih priznanj, ki sta jih prejela upokojena učiteljica Mara Pelcl in naša šola. Dušanka in David sta prejela priznanja za osemletni odličen uspeh. V kulturnem programu smo nastopali učenci naše šole. Predstavili smo zgodovinska obdobja. Po končanem programu smo se odpravili pred vhod nove šole. Sledili sta blagoslovitev in otvoritev šole, telovadnice in vrtca. Otvoritveni trak so prerezali: minister za šolstvo, podžupan, ravnatelj in vodja podružnične šole.

Občina je pripravila za vse prisotne pogostitev v šotoru. Vsi otroci smo komaj čakali prvi šolski dan v novi šoli. Zelo se veselimo prvih ur v telovadnici.

Matjaž Pukšič, 5. u

JAVNI VZGOJNO-
IZOBRAŽEVALNI ZAVOD
OSNOVNA ŠOLA
DESTRNIK-TRNOVSKA VAS

PRIREJA OSMI

DOBRODELNI

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT,
KI BO V SREDO, 21. DECEMBRA
2005, OB 19.00
V TELOVADNICI OŠ DESTRNIK

VSTOPNICE:
PO 1000 SIT ZA ODRASLE IN 500 SIT
ZA OTROKE LAHKO DOBITE V
PREDPRODAJI V KNJIŽNICI OŠ
DESTRNIK IN PŠ TRNOVSKA VAS
TER
URO PRED KONCERTOM

NASTOPAJO:

SIMONA WEISS
BIC BOYS
DINAMIKA
ŠTAJER BAND
ŠTAJERSKI FRAJTONARJI
MONI
SARA
ANITA KRALJ
OCEAN
LJUDSKE PEVKE URBANČANKE
OTROCI IZ VRTCA DESTRNIK-
UČENCI IN UČENKE OŠ DESTRNIK-
TRNOVSKA VAS

Zbrana sredstva bomo namenili za plačilo šol v naravi in bivanja v Centrih šolskih in obšolskih dejavnosti za tiste učence, ki bi bili sicer prikrajšani za to doživetje.

NAŠA DRAGA STARA ŠOLA

Prišel je čas, ko se moramo posloviti. To je čas, ko ne bomo nikoli več uživali v tebi in se v tebi učili. Nikoli več ne bomo v tebi prejeli dobrih pa tudi manj dobrih občutkov. Čas je minil hitro. V tebi smo preživeli prve šolske dni. V tebi smo prejeli prvo oceno. To je bila pisna ocena iz spoznavanja narave in družbe. To oceno smo dobili v tretjem razredu, ki smo ga poimenovali harmonika. Dobila boš nove »varovance«, na katere boš morala paziti, tako kot si na nas. Pa saj vemo, da boš.

Pravijo, da bo v tebi upokojenski dom, da ne boš samcata in osamljena. Vemo, da si že stara, saj so prve korake vate naredili že nekateri od naših staršev. Mislimo, da si se nas že malce naveličala, našega divjanja pa še bolj, zato se selimo v novo vijolično lepotic. Vemo, da nam ne boš zamerila, saj boš dobila nove ljudi, na katere boš morala paziti. Morda še bolj, kot si na nas.

NOVA ŠOLA

V Trnovski vasi nova šola stoji,
ki so jo zgradili Granitovi delavci.

Vsi otroci smo se veselili,
da bomo prag nove šole prestopili.
Ko je prišel tisti dan,
je bil vsak otrok nasmejan.

Po počitnicah smo se v novo šolo
preselili,
kjer smo novo učilnico dobili.

V novi šoli se zdaj pridno učimo
in vsi za red skrbimo.

Zdaj še vsi nestrpnost čakamo na dan,
da bo telovadnica namenjena nam.

Matjaž Pukšič, 5. u

DNEVNIK

V dnevniku naj prazna stran
spominja te na mene
in solza tvoja naj bo tam
pa roža risana, ki ne ovene.
Poglej ta list, da vidiš zmago,
ker v mojem dnevniku na isti dan
popisana je stran
do roba levo, desno in še čez,
nobene solzne kapljice ni vmes,
le kaplje sreče razpršene ...
Nekoč želel sem, da oba
bi skupaj pisala ta del,
sedaj pa vem, da se ne da,
da piševa drugače.
Kljub temu upam,
da ko enkrat se konča,
zapre platnico
mirna roka in jo spravi na polico.
Tvojo, mojo - vsako zase
skupaj s kakšno drugo.

Roman Maguš

RDEČA LIČKA

Fant ima rdeča lička,
mehka kot orehova potička.

V deklico se je zaljubil,
skoraj glavo je izgubil.

Potem sta se poročila,
tri otroke sta dobila.

Mož in žena bila sta srečna,
njuna ljubezen bila je večna.

Učenci 1. t, PŠ Trnovska vas

DOBIL SEM SESTRICO

Bila je sreda, 29. 1. 2003, ko sem dobil
sestrico Nušo. Rodila se je v ptujski
bolnišnici. Težka je bila 4020 g in velika 54
cm.

Pri porodu so bili zdravnik porodničar in
dve prijazni medicinski sestri. Tudi ati je
spremljal porod in sestra mu je v roke dala
škarje, da je prerezal popkovo. Nušo sem
videl že dve uri po porodu. Lahko sem šel k
mamici v porodno sobo, ker ni bilo nobene
porodnice. Na čevlje so mi natakneli
posebne vrečke in moral sem si razkužiti
roke. Malo me je bilo strah, saj mi je bilo
vse tako čudno. Mamica me je vprašala, ali
bom Nušo pestoval. Potrdil sem in Nušo
dobil v roke. Bil sem zelo vesel, ko sem v
rokah držal sestrico, ki sem si jo zelo želel.
Tega dogodka zagotovo ne bom pozabil, saj
sem bil tisti dan zelo vesel in ponosen veliki
brat.

Sašo Arnuga, 5. u
OŠ Trnovska vas

LJUBEZEN IN SRCE

Ljubezen in srce je pravo zame.
Če tega ne bi bilo,
bi bilo prav hudo.
Ljubezen ti da žarek v srce
in iskrico v očeh.

Ljubezen in srce sta besedi dve,
a če ju ni, te nekje zelo boli.

Lea Horvat, Klemen Čeh, Sabina Horvat,
Mateja Korent in Jana Arnuš, 3. t in 4. u,

PŠ Trnovska vas

RUDI IN MEDVEDEK

Nekega večera je maček Rudi našel
medvedka. Ni vedel, kaj bi z njim.
Sprehajal se je po ulicah in prišel do
slaščičarne. Hotel si je ogledati slaščice,
tedaj pa je zagledal deklico, ki je jokala.
Jokala je in prosila mamico, naj ji kupi
medvedka. Rudiju se je posvetilo, da bi za
medvedka dobil slastno kosilo, saj je bil
zelo sestradan. Rudi ju je zasledoval in
prišli so do velikega bloka. Ko so se v petem
nadstropju ustavili, je Rudi stekel nazaj k
medvedku. V košu je poiskal vrv, vedro in
voziček. Vse je naložil na voziček in
odvlekel k bloku. Vrv in vedro je vrgel na

balkon, sam pa je odhitel po stopnicah
navzgor. Ko je prišel do petega nadstropja,
je smuknil v sosednje stanovanje. Skočil je
k vrvi in vedru. Vedro je spustil navzdol,
medvedka potegnil navzgor in odhitel v
stanovanje. Dekličino sobo je hitro našel,
saj je bilo stanovanje majhno. Medvedka je
položil k blazini in še sam zaspal.

»Joj, pozabil sem oditi!« je zavzdihnil Rudi
ves utrujen. Malo za tem se je zbudila
deklica in videla medvedka ter Rudija.
Rudija je pobožala, medvedka pa objela.
Rudiju je v zahvalo dala ribo. Prišel je vsak
dan in vedno je dobil kaj za pod zob.

Aleksander Majcen, 4. t, PŠ Trnovska vas

ZAKAJ NE BI BIL ČLOVEK PRIJAZEN, ČE TO NIČ NE STANE, A OSREČI DRUGEGA

Tako smo rekli v petem razredu devetletke
in napisali voščilo za prihajajoče leto.

V novem letu vam želim srečo in
zadovoljstvo. Drago
Želim vam veliko sreče, zdravja in veliko
denarja. Domen
Rad bi bil srečen, vesel in imel bi lepe
ocene. Rok
Želim si, da bi se vsi dobro počutili v
vijolični lepotic. Barbara
Želim, da bi bili vsi zdravi in srečni.
Aljaž

V novem letu želim vsem veliko sreče,
zdravja in vesel božič. Milan
Želim vsem srečo, denar, ljubezen in
zdravje. Lea H.

V novem letu vam želim veliko zdravja,
veselja in ljubezni. Jana
Vsem želim zdravje, veselje, ljubezen in
zadovoljstvo. Matjaž

Želim si lepe ocene, dober uspeh, da bi
bila srečna in zdrava. Marina
Želim mnogo zdravja, veselja, da bi vse
leto lepo preživeli. Sara

V novem letu želim veliko zdravja, sreče
in veselja. Sašo

V prihodnjem letu želim vsem veliko
novega znanja in novih spoznanj.
Tudi zdravja in prijateljstva ne smemo
pozabiti. Lea M.
Želim, da bi bili vsi ljudje srečni in se ne
bi kregali. Lucija

Vse otroške želje naj se nam uresničijo.
Ljubezen, prijaznost, dobre želje privrejo
iz vsakega srca, treba jih je le videti,
slišati in čutiti s srcem. Občutimo to
veličino vse dni leta 2006.

Angela Frasn, vodja podružnične šole

4. DEJAVNOST S KATERO SE UKVARJATE

a) kmetijsko gospodarstvo (vpišite)

• osnovno kmetijsko dejavnost _____

• in dopolnina dejavnost _____

b) s.p.

c) podjetje do 10 zaposlenih

d) podjetje nad 10 zaposlenimi

e) drugo _____

5. ALI V VAŠEM KRAJU KAJ POGREŠATE? ČE DA, NAPIŠITE KAJ?

6. ALI BI V VAŠEM KRAJU KAJ SPREMENILI? ČE DA NAPIŠITE KAJ?

7. KAJ ŽELITE V PRIHODNJE:

- ZA SEBE (npr. zaposlitev, ukvarjanje z novo dejavnostjo.....)

- ZA KMETIJO OZ. DEJAVNOST S KATERO SE UKVARJATE

8. ALI ŽELITE S SVOJIMI ŽELJAMI SODELOVATI V PRIPRAVI RPP (razvojni program podeželja)?

DA

NE

9. ČE DA, VAS PROSIM, DA NAPIŠETE VAŠE IME IN PRIIMEK, DA VAS BOMO LAHKO POVABILI NA POGOVOR

Ime in priimek _____

Naslov _____

Telefon _____

HVALA ZA SODELOVANJE!

PODOBA

V škrlatnih oblakih jutranje zarje
se kaže mi tvoj sijoč obraz.
Podoba prelepo duša mi var'je,
nasmeš tvoj bleščeči njej je v okras.

Škrlatni oblaki, dan, ko zahaja,
sivijo, bežijo v mrak za gore,
podoba prelepa v meni ostaja,
ostaja mi nežna misel na te.

Roman Maguša

VOŠČILO

Snežinke tiho prekrijejo sledi,
a čas naj ne zabriše
dragocenih človeških vezi,
ki stkali smo jih s soljudmi.

Vesele božične praznike
in srečno 2006
Vam želi
Srečko Herak,
vodja policijskega okoliša

Novo leto, mlado leto,
kaj prineslo boš, povej!
V svoj široki plašč odeto
se nam zdiš kot čarodej!

Pa mi ni na prosto dano,
kakšen vam pričaram dar.
Vsi sprožite skupaj z mano
takšen ali takšen čar.

Novo leto, mlado leto,
vzemi željo za pozdrav:
Naj se vsak potruži vneto,
da bo vsem na svetu prav!
(Lili Novy)

Želimo vam obilo zdravja in sreče,
veselja in razumevanja
za vas in za vse.

Učenci in delavci OŠ
Destričnik - Trnovska vas

OBVESTILO

INFORMATIVNI VPIS OTROK V
VRTEC TRNOVSKA VAS

OBČINA TRNOVSKA VAS
V E Š Č A V S E
INTERESIRANE, DA ODDAJO
OBČINI TRNOVSKA VAS
INFORMATIVNO PRIJAVO ZA
VPIS OTROK V VRTEC
TRNOVSKA VAS.

PROSIMO, DA BOMO
V VRTEC ODPRLI S 1.
SEPTEMBROM 2006.

PROSTORSKI POGOJI VRTCA
ZADOSTUJEJO ZA 2 SKUPINI
OTROK.

ZA INFORMATIVNI VPIS
PROSIMO, DA NAM
POSREDUJETE PODATKE O
OTROKU (datum rojstva, ali je že
vključen v vrtec in kje, ali boste otroka
prepisali v vrtec v Trnovski vasi) ter
podatke o zaposlitvi staršev.

Podatke javite pisno na naslov občine
Trnovska vas, Trnovska vas 42, 2254
Trnovska vas.

PROSIMO, DA NAM PODATKE
POSREDUJETE NA OBČINO
TRNOVSKA VAS DO
6. JANUARJA 2006.

OBČINA TRNOVSKA VAS

MISEL

Prijateljstvo je najtežje razložiti.
Ne naučiš se ga v šoli.
Toda, če se nisi naučil pomena
prijateljstva, se v življenju resnično
nič nisi naučil.

MISEL

Ne hodi pred mano, ne bom sledil,
ne hodi za mano, ne bom vodil,
hodi ob meni in bodi moj prijatelj.

TRNOVSKI ZVON

Izdajatelj: Občina Trnovska vas

Uredništvo: Romana Breznik, Barbara Drumlič, Anita Vršič in Matjaž Kramberger
Glasilo prejema vsa gospodinjstva v Občini Trnovska vas brezplačno.

Naslov uredništva: TRNOVSKI ZVON, Trnovska vas 42, 2254 Trnovska vas

Telefon: 02/757-95-10

Telefax: 02/757-16-61

E pošta: obcina.trnovska.vas@siol.net

Glasilo TRNOVSKI ZVON izhaja v nakladi 360 izvodov

Odgovorna urednica: Romana Breznik

Lektorica: Anita Vršič

Grafično oblikovanje in tehnično urejanje: Beneideja d.o.o.,
Vinogradniška pot 17, 2234 Benedikt

Internetna stran: www.trnovska-vas.si